ANUL I. No. 1. 16 pagini 2 Lei Sibiu, Miercuri, 1 Ianuarie, 1941

ÎNĂLȚAREA

Director: Radu Dragnea

Redacția și Administrația: Str. Avram Iancu 35
Telefoane: Direcțiunea 745; Redacția 746; Administrația 747
In București: Pasagiul Victoriei Scara B. etaj II. Tel. 3.3152

ABONAMENTE: Anual 500 Lei; Jumătate an 250 Lei; Trei luni 150 Lei; Autorități și instituțiuni 1000 Lei anual

Primul cuvânt

Ziarul nostru apare sub privegherea Statului național legionar.

Acest nou Stat este ultima cucerire a poporului român după celelalte etape ale realizării ființei lui politice autonome: revoluțiile dela 1848 atât în principate cât și în Transilvania, unirea țărilor surori, Muntenia cu Moldova, și făptuirea unității naționale.

Prima etapă, când purtătorii de cuvânt ai destinului nostru au fost Kogălniceanu și Bălcescu, iar dincoace de munți Avram Iancu, urmașul lui Horia, a avut misiunea, după însăși mărturia celor doi doctrinari — muntean și moldovean — ai „mersului revoluției la Români", să ducă mai departe opera întreruptă a lui Tudor Vladimirescu, care, cu holocaostul propriei sale vieți, întronase domniile pământene în locul celor fanariote.

A doua etapă, a lui Cuza Vodă, s'a făcut posibilă în urma faptului că în cea precedentă tânărul Kogălniceanu luase comanda nației peste capul unui domn arghirofil și potrivnic unirii, deci nevrednic de tronul Moldovei eroice, comandă de o similitudine întocmai cu a Căpitanului după aproape un veac. Căci nația ori găsește la vreme energia să înlăture accidentele care amenință s'o scoată din făgașul permanenței sale istorice, ori piere ca orișice organism desvitalizat, ajuns în neputință să răsbească germenii morții.

Iar a treia etapă, a plinirii unității teritoiale, ne-a dobândit libertatea pe tot cuprinsul dacic, svârlind lanțurile stăpânirilor străine, așezate, dealtfel, în termini perfect legali. Incât bocitoarele răposatei democrații, fie ele salonarde sau de pe sate, rămân pururea inconsolabile că le-a fost dat să trăească vremile atât de revoluționare ale României legionare.

Dar ce altceva este istoria adevărată a Ardealului, dela reformele religioase și până la actul dela Alba Iulia, dacă nu o seamă de revoluții menite ca să răzbată la suprafață fondul nosrtu propriu, ținut după ușă dinaintea văzului lumii întregi.

Statul legionar întrupează creșterea puterii lăuntrice sufletești și luarea conștientă în posesie de noi înșine. Năzuința lui este deopotrivă și să creeze un om nou și să scuture vremelnica apăsare a străinilor, care încă ne mai împiedecă să ne formăm cultura noastră originală și să fim un factor hotăritor în cadrele ecumenității civilizației creștine.

Făuritorul acestei forme din urmă a desăvârșirii românești, Corneliu Zelea Codreanu, e dătătorul de legi și datini al veacului acestuia nou, după chipul și asemănarea celorlalți căpitani sau capi de reînvieri dinaintea sa.

Trăiască Legiunea și Căpitanul.

Inălțarea

LEGIUNEA, nădejdea noastră

In 1918 se închegă mândră, ca o făptură din povești Dacia Traiană, dela Nistru până la Tisa, Țară mare, Țară frumoasă, Țară bogată. Dar, pentrucă era așa de mândră și bogată, bărbații ce-o conduceau ar fi trebuit s'o păzească, s'o apere împotriva tuturor primejdiilor ce-o amenințau chiar dela nașterea ei. Știm însă cu ce nepăsare de necrezut politicienii au deschis porțile cetății noastre românești tuturor poftelor de îmbogățire, tuturor agenților corupției și destrămării sufletești. Jidanii se strecurară din toate părțile în țara noastră, pregătindu-i pieirea.

Legionarii, cu grele și sângeroase jertfe, au oprit în cea din urmă clipă prăbușirea scumpei noastre țări. Să ne strângem rândurile în jurul Legiunii Arhanghelului Mihail, să întărim Gărzile ei de fier ca să devie pavăză neclintită a hotarelor noastre și nădejde făgăduitoare de libertate pentru frații noștri din tot cuprinsul Daciei Traiane.

Garda, Căpitanul și Arhanghelul din Cer!

Traian Brăileanu

Credinciosia Ardeleanului

Dumnezeu l-a hărăzit cu multe daruri. Nu-l poți cunoaște ușor, pentrucă știe să tacă. Iși pleacă fruntea îngândurată spre adâncime, dar nu se pleacă înaintea nimănui. Celor sprinteni la vorbă le pare greoiu pentrucă nu se grăbește a grăi. Dacă socotește că trebue, își spune părerea după ce cugetă cu temeiu. Totuși, este cu sufletul pururea deschis, pentrucă nu știe să mintă. Viața, pentru el, este o taină pe care o iea în serios. Pune gravitate în tonurile ei și o învesmântează cu drag în poezie. Când te privește, ochii lui sunt sfredel și totodată melancolie. Pentrucă vrea să afle potrivă și alean în sufletul pe care ți-l cere tovarăș de luptă. Și la bucurie și la durere. Știe să muncească, știe să cânte, știe să se bucure, știe să plângă, dar, mai ales știe să se roage — pentrucă știe să creadă.

Ardeleanul nu glumește cu rânduiala lui Dumnezeu. Pentru el, lumea este lucrarea mânilor lui Dumnezeu, precum grăește Scriptura. Iar, Scriptura, este cartea Domnului, pe care o soarbe cu acelaș foc cu care își geme rugăciunea când îngenunchează înlăcrimat și ferit de ochii altuia. Din această adâncă putere, își varsă văpaia inimii pe buza fluerului, cu care își poartă oile la iarbă, la izvor și la soare. Nu te poți apropia de el cu ispită de zeflemea, pentrucă își încruntă numaidecât tăcerea în sprâncene și-și încleștează mânia în mâna cu care ridică autoritar toiagul lui ciobănesc. Pe dușmani îi vâră în canonul spaimei mai întâi cu răbdarea lui de pustnic și apoi îi doboară cu un cutremur, când își deslănțue împlinirea poruncii dela craii lui. Pentrucă el socoate ca dușmani ai lui pe vrăjmașii legii și dreptății lui Dumnezeu. De aceea, Ardeleanul, nu poate fi înfrânt niciodată. Pe el îl înalță pururea smerenia cu care se pleacă numai înaintea lui Dumnezeu.

Preot Ilie I. Imbrescu

Ardealul - Prusia României

de Emil Cioran

In epocile liniștite, o țară își valorifică numai aparențele. Ea n'are nevoie de forțele ascunse în care germinează viitorul. Ea n'are nevoie de esența sa. In calmul devenirii un neam trăește în afară de sine sau, în cel mai bun caz, la periferia sa. Lipsindu-i un stil omogen, el se desfată în pluralism. Toate direcțiile au valoare, totul e valoare. Ceiace numim democrație nu e decât refuzul absolutului, adică lipsa de hotărâre pe plan metafizic și moral.

In epocile turburi și fecunde — în acelea în cari valorile se afirmă după criteriul vitalității — coexistența idealurilor incompatibile nu mai e posibilă. Ințelegerea istorică — această deficiență de reflexe — dispare. Simplificarea și tipul impun o formă, obligă la un conținut.

Un regim revoluționar pentru a omogeneiza toate alcătuirile vieții n'are decât două soluții: sau creiază în mod absolut un stil nou sau adoptă o formă de viață încă nevalorificată. Soluția a doua e cea mai frequentă. Ea dă circulație unei formule care în mod fatal n'avea decât o valoare provincială, o ridică la rang național, îi acordă un spor de universalitate. Regimurile totalitare au dilatat sensuri provinciale, au actualizat regiuni umane ce sufereau de virtual. Este natural că numai acelea au triumfat cari se potriveau prin structură cu ideologia regimului respectiv.

Hitlerismul a dat o semnificație ultimă Prusiei. I-a exploatat cele mai adânci posibilități, a transformat-o din ținut, în ținută umană. Era firesc s'o ridice pe un plan de valabilitate, fiindcă numai ea putea articula diversitatea Germaniei. Când un popor realizează maximul de auto-conștiință, suprema identitate cu sine, provincia care e cea mai reprezentativă pentru substanța lui ideală, se convertește din regiune în lege. Devine normă de viață din formă germinală, afirmându-se cu exclusivism, cu violență și cu fatalitate. Prusia avea monopolul unor anume ințelesuri. Ele au trebuit să fie adânci, din moment ce-au așteptat momentul politic cel mai important al Germaniei, pentru a triumfa.

La noi, cine putea da un fundament transformării statului? Unde găseam elemente cari să ne structureze nevertebrarea soartei? Pe celelalte provincii le-am văzut. Ele au dat pe plan politic tot ce au putut da. Liberalismul a fost formula descătușerii lor. Ele nu ne-au dat statul. Numai în Ardeal el este o realitate,

(Continuare în pag. 4-a)

GÂNDURI ŞI FAPTE CULTURALE

PERSPECTIVE CULTURALE

Cu anul acesta se rup de noi şi ultimele rămăşiţe ale unui secol ciudat de luminos, dar plin de păcate grele, care a părăsit pe drumuri sufletul, care a uitat meditaţia în fuga lui neastâmpărată şi fantomatică şi care a crezut în îngerismul tehnicei şi a indivizilor număraţi aritmetic. Din cărbunăria cinică a materialismului istoric a ieşit acea „barbarie verticală", acel om civilizat teribil de inuman. Dumnezeu a murit, strigă undeva un Karamazov de-a lui Dostoiewski, prin urmare „totul e permis". Această concluzie satanică se împrăştie în totul veacului, în liberalismul economic, în destrămarea familiei, în pustiul nisipos al iubirii. Aşa s'a răsădit în literatură şi artă eroi plini de trupuri, fără nicio transfigurare. Or, lumea aceasta luciferică a început ea să se înspăimânte de proprii monştrii ce şi i-a creiat.

S'a înspăimântat, dar n'a înţeles decât anevoie şi uneori deloc răsăriturile unor răzmeriţe ale sufletului pe tot întinsul Europei.

Fără îndoială că înainte de toate e o răzvrătire a **culturii**. Era prea urît în Europa aceia goală, stearpă, în care nimeni nu se iubea, totul se lega contractual. Vom găsi şi mai de vreme semne de protest, mari **experienţe culturale**, aşa cum le înţelege creştinismul, cum a fost magnifica aventură a lui Ernest Psichari, emoţionantul Damasc al lui Paul Claudel şi Giovanni Papini. Dar nu simţiţi un aer mai dens, un aer de ev mediu în falangism şi legiune. ele vin cumplite, ca pădurea mişcătoare din Machbeth. Ele vin ca o „mişcare" totală, aşa cum franciscanismul venea ca o invazie de iubire şi deodată cu Laude Soarelui şi picturile în extaz cereşc ale lui Giotto. Adevărat că încă Legiunea n'a avut timp să-şi arate tot sufletul printr'o cultură **majoră**.

Dar această cultură o deschide ea acum în toată evlavia şi decenţa monumentală a unui nou ev mediu. Poate nu toţi au înţeles discursul d-lui Horia Sima, din 10 Dec., prin care se pronunţa pentru o **„generaţie europeană"**. Pentru un universalism cultural românesc aşa cum şi toscana Divină Comedie e peste marginile geografice ale Italiei.

România să fie valabilă cultural în Europa, să **determine** sensul cultural al ei spre umanismul acesta nou în care cauza exemplară supremă e Christos, în care arta, rugăciunea şi omul colaborează nedislocat la înviere, la întoarcerea paradisului rătăcitor...

In umanismul noului veac omul şi naţiunea e o simfonie. Totalitarismul nu înseamnă un fenomen de statistică, ci de devoţiune, de pietate structurală. Nu înseamnă însumare, ci **cruciadă**, adică luptă cu sens, integrală, **întrunită** în acelaş simţ general ca în evul mediu. Dar asta nu vrea să spună, cum încearcă atâţia să falsifice, prigoană a **uniformizării**. Pentru aceştia pare mai omenească arta lui Picasso, care „adună" de ici de colo bucăţi de om, fiindcă e mai liberală şi mai individualistă.

In cultura totalitară creştină, dimpotrivă, viaţa îşi capătă un cer cu toate varietăţile stelelor, un s u f l e t cu nuanţele beatificării şi melancoliei, dar un suflet care are un mesaj divin şi acelaş mesaj pentru toate.

Legiunea nu spune că a **inventat** sensul pur creştin al vieţii, dar a **actualizat** în mod teribil de dramatic în România aceasta inutilitate istorică fără Inviere.

Cultura nouă are o misiune care nu se termină istoric şi de aceea trebue să capete o esenţă duminicală. Talentul să-şi înfăţişeze grandoarea tragică, o răspundere înconjurată de furtuni în desnodământul cultural al României.

Dar pentru asta trebue multă meditaţie, un gust de sfinţenie, priviri mai adânci decât fântânile, mai largi decât depărtarea mânilor noastre. Educaţie multă, neîncetată, înfrângere, ascetism, curăţirea sufletului. Căpitanul a scris un manual de educaţie, de transformare morală, nu un tratat de politică sui generis.

O cultură care va superficializa sufletul, care-l va micşora, se va lovi de „totalitarismul" legiunii.

Vor zice unii că nu mai avem dreptul nici măcar să râdem. Intr'un fel, nu. Pot râde cu Don Quijote, un râs de puritate şi melancolie cavalerească, dar n'am dreptul să mă bucur uşuratec în toată literatura derivată din acel suprem „libido" al lui Freud.

Se poate trimite oamenilor o teribilă mişelie prin literatură şi artă, prin această miraculoasă migraţiune a cuvintelor şi culorilor către suflete, sincere şi îmbietoare. Dar **mişelia** nici într'un fel nu o poate îndura acest nou an, cu vitralii de ev mediu, cu perspectivă dantescă în cultură, în acest splendid domeniu de purgare, Catharsis, pentru o **înromânire** sublimă a culturii europene, atât de apăsată şi îngustă, retrasă prin colţuri, fără putere de a entuziasma şi umple un gol lăsat de „stupidul" secol al XIX-lea cum îi spunea Leon Daudet.

Prolegomenele acestei culturi româneşti cu grandoare care se poate împrăştia mai departe de geografia noastră, au fost scrise dramatic printre lupte şi cruci...

Ne trebue măcar puţină sfinţenie pentru a **răscumpăra** şi cultural aceasta Românie osândită în atâta somn. Cei cari nu au nici decenţă faţă de cititori să-i tacă în ei obscenitatea şi să-şi cutremure sufletul.

Cultura nu e o chestiune numai de talent, ci şi de **har**.

Pitigrilli e talentat, dar Toma de Kempen e şi talentat şi plin de har.

Şi Ernest Renan şi Emil Ludwig au scris **frumos** despre Hristos, dar Ionel Moţa a experimentat cultul Umanităţii lui Isus „lovit în obraz", până la Mahadahonda, plecând din Ardeal, această Castilie a României.

Nicăieri ca în sufletul de basm al Românului nu se poate împlini mai monumental această înoire culturală, cu noi Niebelungi mai spre sfârşitul Dunării, cu alţi sfinţi aventurieri în căutarea Graalului.

Cine nu are vedenia unui **moment românesc** al Europei nu înţelege ce înseamnă măreţia tragică a unei ursite dincolo de blestemul zoologic al omenirii.

Cred că ne vom apleca peste noi şi ne vom trimite **splendorile** spre Europa... Aceasta **are nevoe** de o capodoperă a Umanismului creştin românesc.

Coriolan Gheţie

Biserica nouă legionară

Cartea Păr. Ilie Imbrescu

Cartea „Biserica şi Mişcarea Legionară" scrisă de Pr. I. Imbrescu e o lucrare epocală în lumea noastră teologică. Tot cuprinsul ei e gândire şi esenţă. Nimic de prisos. Impărţirea lucrării în capitole e originală.

Această lucrare lămureşte tuturor oamenilor de bună credinţă, misiunea creştină a luptei legionare în statul român.

Această carte lămureşte (tuturor) fapte ce pentru unii oameni erau poate semne de întrebare sau poate cu înţeles îndoelnic.

Pentru Biserica noastră ca şi pentru slujitorii ei această carte e un îndreptar nou de viaţă. Ea arată ce am făcut, ce nu trebuia să facem, şi ce avem de făcut.

In faţa acestei cărţi, după citirea ei cu atenţie, ai impresia că te afli în faţa unui judecător care-ţi judecă faptele ce le-ai săvârşit.

Autorul trasează precis şi natural drumul adevărat al ortodoxiei (cel ideal) şi orice slujitor poate vedea la ce depărtare este de acest drum şi calea reintoarcerii la drumul cel bun.

Ajuns la sfârşitul acestei lucrări îţi dai bine seama de cât ajutor este Mişcarea legionară pentru biruinţa ortodoxă. Ea doreşte triumful bisericii române şi biruinţa ei în mijlocul neamului.

Autorul nu aduce nici o schimbare rânduelii bisericii, dar arată care trebue să fie drumul şi conduita celor ce sunt luptători pentru biserica neamului.

Nimic nou în rânduială, dar nou în trăirea acestei rândueli. Intoarce acolo de unde am plecat. Nu un preot umilit şi primitor de situaţii în contrazicere cu misiunea lui, ci un preot dârz şi luptător în dreaptă credinţă ortodoxă.

Mişcarea legionară aşează biserica naţiei pe linia cea mai superioară a preocupărilor. Ea arde de dorinţa de a vedea biruinţa creştină în omenire. Un legionar e un bun creştin, e fiinţa în care adevărurile creştine trăesc intens.

Acestea sunt gândurile unui cititor al cărţii: Biserica şi Mişcarea legionară. Pr. M. Constantinescu

BLOC

IN AMINTIREA LUI OVID DENSUŞIANU

Numirea ziarului nostru a avut-o mai întâiu o revistă, de ţinută morală, pe care a scos-o cu puţin înainte de a muri Ovid Densuşianu, cel mai mare filolog pe care neamul românesc l-a dat omenirii.

De fel din Ţara Haţegului, a trăit cum a murit: discret. Ultima strălucire a latinităţii noastre o datorăm acestui sihastru al gândirii ştiinţifice.

Ne facem o pioasă datorie a întreţinea vie memoria sa în coloanele ziarului Inălţarea.

Acest cult al lui Densuşianu înseamnă, totdeodată, al inteligenţei, care, acum mai mult ca oricând, e atât de necesar la redresarea noastră intelectuală.

„GLASUL STRĂMOŞESC"

S'a întors din prigoană, la Sibiu, gazeta comandantului Dr. Ion Banea, sub conducerea prof. Nicolae Petrascu.

S'a întors cu o cruce înaintea numelui ţăranului Ion Banea, ţăranului acela din Vurpăr, cu carte multă, care i-a dat gazetei o nobleţe duioasă, o eleganţă românească. Ion Banea ţinea atât de mult la „creşterea cea bună". Ii plăcea sufletul, cuviinţa, bunul simţ. Nimic nu a improvizat Ion Banea. Cu atât mai puţin sensul şi armonia Glasului Strămoşesc. Aşa, apare şi acum sub duhul marelui său ctitor, în plină modestie şi onestitate, şi în plină seriozitate legionară, cu acele minunate şi educatoare „note generale" ale gazetei, despre drumul şi porţile de străbătut ale legionarului, şidespre alte probleme de coloană ale legiunii, ca: Ajutorul legionar, muntele suferinţii, pădurea cu fiare sălbatice, etc.

Dar Gazeta lui Banea nu mai e pe malul Someşului, Nu ştiu cum simţ prin ea că trece o tristeţe cu un miros de salcâmi.

E aci însă la Sibiu, lângă Vurpăr, în acest Cluj al pregătirilor Ardelene. Şi învălue cu spiritualitatea armonioasă a lui Banea întreg Ardealul...

Să schimbe sufletul... „Căci, scria Ion Banea, ceea ce trebue în primul rând schimbat la noi este sufletul. Când vom fi un neam cu sufletul sănătos şi curat, atunci vom fi tari".

Asta face Glasul Strămoşesc sub conducerea prof. Nicolae Petraşcu.

VECHEA PRESĂ SIBIANĂ

E vrednic de amintit că gazetele care au văzut lumina zilei în acest centru de cultură, care a fost Sibiul, au apărut la începutul anului, tot în luna Ianuarie.

Astfel este venerabila foae a mitropolitului Andrei Şaguna, **Telegraful Român**, în 1853, **Ţara Noastră** a lui Octavian Goga în 1907, ca şi cotidianul german **Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt** în 1874.

JUBILEUL „UNIRII"

Se împlinesc cincizeci de ani dela apariţia „Unirii" din Blaj. Nu ştiu dece te năvăleşte atâta pietate a unui trecut majestuos la aceasta aniversare. Vin spre noi în toată solemnitatea şi asprimea intelectuală a Ardealului întemeietorii ei de vastă cultură, de neînfricată luptă naţională, de muncă fără adormire: Canonicul Dr. Alexandru Grama, Dr. Augustin Bunea, Dr. Vasile Hossu şi Dr. Victor Smighelschi.

Lupta „Unirii" n'a fost cum s'a învinuit de atâtea ori, dusă sectar, ci a luptat în numele unei biserici deopotrivă de naţională, mai mică doar statistic.

Urăm „Unirii" să se bucure de vrednicia întemeietorilor ei, de dragostea cu care a fost primită de preoţii şi intelectualii Ardealului. Adevărat că Blajul trece prin multe lipsuri, unele cu vină altele cu mai puţină vină, totuşi îşi duce mai departe în muncă modestă un destin mare, care se credea încheiat, dar care trebue să reînvie mai puternic, mai cu multă slavă.

Cum să scriem?

1. Când scrii, faci un serviciu divin; eşti apostolul unei credinţe; de aceea, în timpul cât scrii, trebue să fi concentrat ca în timpul unei rugăciuni, ca preotul care slujeşte la altar.

Când scrii, ieşi din lumea aceasta. Scrisul trebue să fie o chemare sfântă din lumea cea nouă, către care aspirăm cu toţii.

Implântaţi-vă cu gândul în această lume şi de acolo scrieţi.

2. Fereşte-te: de-a insulta, injura şi a întrebuinţa cuvinte batjocoritoare la adresa adversarului.

Atacă, înfierează, dar nu insulta. In atac, controlează bine ceeace scrii.

3. Lasă articolele cu notă ironică pe mâna a şaptea. Ele nu cadrează cu starea de suferinţă, de răstignire a patriei noastre.

4. Nu puneţi în scrisul vostru prea multă combinaţie mintală, teorie rece şi moartă.

Din fiecare rând al vostru să ţâsnească viaţa vie.

Daţi drumul sufletului în linia întâia.

„Scrisul vostru să fie răscolitor, sau duios până la lacrimi, sau înălţător ca discursul unui profet, sau energic şi încrezător ca mânuirea unei arme pentru salut."

Aşa ne îndemna Căpitanul, aşa ne îndeamnă aceste învăţăminte formulate de Comandantul Ardealului tânăr legionar, Dr. Ion Banea.

„Glasul Strămoşesc" — 1936.

Ruguri ardelene

Cu gândul la părintele Moţa

Ne-a părăsit nu de mult, la o vârstă — e adevărat — înaintată, dar cu sufletul tânăr, şi cu trupul destul de viguros ca să fi putut asista multă vreme încă la marşul cu pas greu şi cu voinţă neînfrântă, pornit în ziua de 6 Septemvrie 1940 spre „ţara ca soarele sfânt de pe cer", aşa cum a visat-o marele său fiu, aşa cum a voit s'o înfăptuiască Căpitanul şi aşa cum, în ciuda tuturor piedecilor de dinafară şi de dinăuntru, va trebui s'o clădească şi o va clădi Legiunea Arhangelului Mihail.

Ne-a părăsit pe neaşteptate, în urma unei răceli contractată la Iaşi, când capitala Moldovei lui Ştefan cel Mare a fost proclamată oraş al Mişcării Legionare. S'a dus la Iaşi, desigur, cu gândul să-şi primenească sufletul de veteran al luptelor naţionale, zdrobit odată de vestea năprasnică sosită de pe câmpiile însângerate ale Spaniei, ros apoi de carii tuturor îndoielilor şi împotmolit în mocirla marilor desnădejdi, prin care a trecut desigur şi el şi prin care am trecut cu toţii — să şi-l primească la izvorul cristalin al începuturilor, unde Căpitanul şi Ionel al lui şi-au făurit marele vis, ţesut din îndrăzneli împărăteşti. Şi poate se va fi mângăiat şi poate îşi va fi şters abia atunci lacrimile sufletului, vărsate cu amar în ziua nenorocită, când ţara voevozilor maramureşeni, pădurile grănicerilor năsăudeni, colinele lui Bărnuţiu şi plaiurile lui Pop Ioan au trebuit să-şi aplece fruntea fub jugul unui popor barbar, rătăcit prin Europa, pentru ispăşirea grelelor păcate ale unei generaţii şi ale unnei politici ucigaşe, cu care părintele Moţa n'a avut nimic comun niciodată şi pe care le-a detestat întotdeauna. Căci sufletul lui a fost mereu alături de tineretul lui Ionel. Acolo la Iaşi a văzut ivindu-se din izvorul începuturilor curcubeul unor zile noi şi o fi plecat dintre noi mai mângăiat, mai întărit în credinţă şi nădejdi.

Părintele Moţa nu se mai află în Orăştia lui, din care a creiat un centru gazetăresc; pus în slujba marilor idealuri naţionale. Noi, gazetarii ardeleni însă, în clipa aceasta când porneşte la drum primul ziar al Ardealului Legionar, suntem cu gândul la el. La el, marele Invăţător al scrisului gazetăresc de dincoace de munţi. Scrisul nostru de azi şi de mâine va trebui să-şi înplетească firul cu scrisul lui de ieri, cu scrisul vremii lui. Scris de gazetar, nu literatură. Scris sobru, nu artificii de stil. Scris-faptă, nu vorbe goale, bune să umple coloane de gazete. Scris-credinţă în marile înfăptuiri care vor veni, aşa cum a ars credinţa în sufletul martirilor noştri, căzuţi pe întregul cuprins al ţării noastre mari de ieri şi de mâine, neclin'ită şi în clipa când ştreangul le-a sugrumat viaţa şi glonţul îi dobora mişeleşte la pământ. Scris-luptă, nu prilej de siestă după mese copioase. Căci ziarele de azi şi de mâine vor trebui să fie tranşee. Fiecare cuvânt un glonte. Fiecare coloană un atac cu baioneta împotriva „zidului de ură şi mişel:e", care ne înconjoară, şi în afară şi înăuntru încă. Fiecare pagină o cărămidă la clădirea ţării celei noi, mare în suflet şi mare în hotare. Pentrucă suntem în plină luptă. Şi Legiunea va fi mereu în luptă. Pentrucă viaţa e luptă şi cel care renunţă la luptă, renunţă la viaţă. Când ai încetat să lupţi, ai început să mori. Aşa cum am început să murim în cea dintâi clipă după Unire, când — crezându-ne idealul naţional împlinit, am început să facem o îngustă, o minoră şi o atât de tristă gospodărie, mai mult sau mai puţin personală, a ţării noi, considerată sfârşit de ideal românesc. Din această prăbuşire oarbă, pe marginea mormântului ne-a oprit goarna de luptă de dincolo de mormânt a Căpitanului la 6 Septemvrie. Şi Legiunea a pornit iarăşi lupta. Şi o gazetă în România Legionară nu poate fi decât luptătoare, aşa cum luptătoare au fost gazetele părintelui Moţa.

In clipa când o echipă de gazetari ardeleni porneşte la drum, gândul nostru este la gazetarul-părinte Moţa, cu asigurarea că tot ce se va scrie aici va fi o contribuţie de credinţă şi de luptă la clădirea „ţării ca soarele sfânt de pe cer", visul lui Ionel Moţa şi fapta în viitor a Căpitanului nostru.

Ion Costea

DUHUL LUI ION BANEA

Prin 1924, elevii liceului „Gheorghe Lazăr" din Sibiu, erau cuceriţi de prestigiul lui Ion Banea, care atunci se găsea în ultima clasă a liceului. El era cel mai desăvârşit gimnast al liceului, un adevărat artist al mişcării, aşa cum şcoala nu mai avusese nici înainte, nici după plecarea lui. La toate întrecerile sportive el era cel dintâi în întregul oraş, unde elementele capabile în acest gen nu lipseau, mai ales în mediul săsesc. Iată de care s'a impus repede, bucurându-se de stima şi preţuirea tuturor.

Elevii din vremea aceea, care s'au apropiat mai mult de Ion Banea, şi-au

dat seama că nu preţuiau în el numai expresia unei forţe fizice impresionante şi a unui dinamism cuceritor, ci mai ales simpatia şi răbdarea cu care îl iniţia într'o artă pe care el o poseda prin instinct. In jurul lui Ion Banea se adunau în fiecare după amiazi o mulţime de elevi, pentru care el era al doilea profesor, iar arta lui a doua şcoală. Fără să vrea şi fără să-şi fixeze vreun rol, Ion Banea devenise un educator, un centru de interesa si de viaţă, omul atrăgea chiar mai mult decât arta lui, deoarece în raporturile cu el nu se întâlnea nici oboseala, nici indiferenţa, nici răutatea. Dimpotrivă, Ion Banea era numai bunăvoinţă, camaraderie şi devoţiune prietenească. Aşa l-au cunoscut toţi cei care au crescut cu el, şi imaginea aceasta au păstrat-o nealterată, toţi care l-au urmărit pe drumurile de mai târziu.

Ion Banea a rămas până la sfârşit un cuceritor de oameni. Fără să vrea şi fără că caute, făcea din fiecare tânăr un prieten. Fascina la el sinceritatea, veselia autentică, robusteţea interioară şi armonia spirituală. Sufletul echilibrat al ardeleanului cu modestia lui demnă şi judecata dreaptă, tot acel spirit masiv al omului de ispravă şi de încredere, constituiau datele fundamentale ale personalităţii lui. Când aceste calităţi se întâlnesc la un om, el este în mod fatal sortit să fie conducătorul celorlalţi, deoarece mulţimile se regăsesc în el. Ion Banea a fost sortit în mod irezistibil de însăşi esenţa lui morală, să fie un conducător, un centru de viaţă şi radiaţiune umană. El nu putea fi un profseionist oarecare, căci destinul lui era cu necesitate, îndreptat în altă parte.

La fel cum Eminescu pornise tânăr, acum opt decenii, să regăsească acelaş suflet al ţării în toate provinciile româneşti, Ion Banea a cutreerat Moldova şi Ardealul să formeze spiritul nou şi unitar al României legionare. In el trebue să recunoaştem vocaţia de totdeauna a ardeleanului cu spirit mesianic. Intelectualii Ardealului au dus pretutindeni în trecut ideea de cultură românească în sprijinul ridicării neamului. Ion Banea ducea hărnicia, curajul şi adâncimea vieţii sufleteşti a Ardealului pentru reconstrucţia României. Opera sa dela Iaşi a fost o mare şcoală a dragostei. Dacă Legiunea este viaţă, Ion Banea a transformat viaţa în dragoste. Tot secretul reuşitei lui este aici. Era fascinant prin marea lui bunăvoinţă, prin optimismul lui robust şi prin bucuria acţiunii. Ion Banea a fost în această privinţă unul dintre cele mai autentice exemplare ale Legiunii. Pentru el, mişcarea legionară nu era teorie, un sistem, sau o doctrină, ci un act de trăire şi de vocaţie. Era legionar, trăindu-şi propria sa esenţă. Deaceea Căpitanul l-a preţuit şi l-a iubit nespus de mult, socotindu-l ca pe unul dintre cei mai fideli interpreţi ai năzuinţelor sale. Dacă Ardealul a devenit pentru Legiune punctul de reazăm cel mai important, numele lui Ion Banea trebue legat de această încredere istorică.

Ion Banea a fost un educator şi un erou al trăirii legionare. Cei care au lucrat sub comanda lui, au urmat cea mai decisivă şcoală a dragostei, a muncii şi devotamentului legionar. In spiritul lui găsim resursele cele mai bogate ale acţiunii legionare, din care puritatea gândului, nevoia dăruirii de sine şi jertfa primită cu seninătate, nu pot să lipsească.

Ionel Moţa a fost expresia intelectualităţii legionare. Ion Banea a fost indiscutabil simbolul spiritului în acţiune, şi al vieţii în dinamismul ei irezistibil. Ambii au fost ardeleni şi au reuşit să fixeze prin marele lor suflet, în mod definitiv, Legiunea în pământul Ardealului.

Bucur Ţincu

Umanismul ştiinţific şi legionarii

Profesorul matematician dela Universitatea din Bucureşti, d-l Doru Barbilian, care e, în acelaş timp, şi marele poet Ion Barbu, a publicat în ziarul Axa de Crăciun un articol, Umanismul cel nou.

Până când cetitorii vor avea direct în paginile ziarului nostru luminile d-sale reproducem de acolo următorul pasagiu.

Ce poziţie ocupă tânăra noastră cultură legionară faţă de umanismul clasic şi acest neoumanism ştiinţific?

In măsura în care noul stat legionar înseamnă rigoare şi economie a sforţărilor, mi se pare că literatura beletristică, vegetativă pe vechiul umanism, trebue delăsată.

Pentru a practica şi înţelege adâncile cercetări prosodice, rafinările asupra versului şi cuvântului, ar trebui un literator cu dublă inteligenţă filologică şi ştiinţifică, şi nu-l văd în jur. Altfel totul sfârşeşte în plin echivoc, preocupările de formulare canonică putând apare contimporanilor adevărate sălbăticii criptice. Aceste experienţe trebuesc amânate. Ele se aşează mai de grabă la sfârşitul, decât la începutul unei culturi, în vreun veac alexandrin.

Iarăş, cultivarea unui umanism clasic mi se pare astăzi lucru sterp. Nu ştiu care confrate punea de curând în principiu imitarea respectuoasă a maeştrilor, ca normă a culturii româneşti. Nimic mai departe de autenticitatea legionară, decât această abdicare a spiritului dela intrepiditatea sa.

Tot aşa de primejdios ar fi ca tinerele culturi să afirme libertatea căutării literare. Avem nevoie de valori verificabile mult mai riguros, decât cu ajutorul canoanelor gustului incert.

Vremurile noastre legionare sunt omoloage cu vremurile primilor părinţi ai Bisericii. O literatură apologetică şi predicatoare e natural şi trebue să nască. Folklorul cu adâncile lui deschideri spre fundurile istoriei şi sufletului românesc, poate ţine mult timp, şi cu folos, locul literaturii delectabile.

Căci, într'adevăr, cu ce fel de interes mai putem lua astăzi parte la micile lirisme individuale sau la arbitrarele construcţii ideologice ale cutăruia? Vieţile Decemvirilor şi Nicadorilor ar fi însă un început de hagiografie legionară, pe care toţi o aşteptăm cu nesaţ. Astfel de lecturi întăresc sufletele şi pun în libertate eroismele.

Neo-umanismului ştiinţific, însă, trebue să i se asigure cea mai deplină înflorire în statul legionar. Prigonit sub regimul masonic, în care Fundaţiile de Literatură luaseră avântul cunoscut, în vreme ce Fundaţiile de Ştiinţă erau sau amânate sau date pe mâna unui savant îndoelnic, destinul nostru ştiinţific aşteaptă totul dela noul Ev.

Ştiinţa e aliata ordinei legionare. Literatura neapologetică şi neeroică, mai puţin.

Mai ales matematicele, prin eliminarea improvizatului, prin veghia de fiecare clipă la care constrânge spiritul, prin grava religiozitate în care cufundă sufletul atunci când e practicată întreg şi nu pe jumătate, e chiemată să formeze minţile nouilor elite legionare. E adevărat că matematicele dela un grad, înainte, devin mai greu comunicabile maselor. Incadrate însă în formele generale ale unui umanism suigeneris, aşa cum vrea d-l Bieberbach, nădăjduim că vor sta la îndemâna mai multora.

Ardealul -- Prusia României

(Urmare din pag. 1-a)

vreau să spun, că numai ardelenii au conștiința statului. Insuși conceptul de cetățean n'ar avea la noi un rost fără mesianismul administrativ al ardelenilor. Prefer o țară de cetățeni, decât de „români". Decât de români cari rămân numai români.

Ardealul în România legionară trebue să impună formula lui de viață: aderența lui la autoritate, să-i învețe pe români ce e o instituție, ce sens are spiritul obiectiv. Neam deprins cu toții a iubi psihologia și a disprețui formele. Greșala organică a României vechi pleca din incapacitatea de a descifra un sens valabil instituției ca atare. Trăiam ca oameni, ca inși; nu descopeream nici un absolut în imanență.

Orice ardelean întrucât e ardelean, întrucât participă viu la fondul intimității lui, descopere o dimensiune de esențial în existența statului. Absolut aici jos, așa îl vede el.

Celelalte provincii ne-au dat conceptul de omenie, care nu e decât realitatea omului în afară de stat, — Ardealul ne va da sensul politic, fără formule psihologice.

Garda de Fier realizează maximul de auto-conștiință a României. In ea s'au trezit românii, în ea și-au problematizat rostul. Era inevitabil ca Ardealul să devină forma ei lăuntrică. România legionară, ca să realizeze un stil omogen, ca să înfrângă tentația pluralismului, — expresie teoretică a desmătului - trebue să ardelenizeze pe toți românii, și, în primul rând, pe ardeleni. Adică să-i oblige să fie ei înșiși în mod absolut. Căci ei au cheia. Nu sunt ei formați în așa fel, încât nefalsificați, reveniți la identitatea lor, să poată alcătui baza perfectă și substanța umană a unui stat? Nimeni nu trebue să uite: e rândul Ardealului. Legiunea va da valoare națională unei formuli ce așteaptă de mult. Ce nu mai poate fi închisă în provincie.

Emil Cioran

Meșterul Manole

Destinul neamului românesc este destinul mioritic. Implinirea lui însemnează încordare cosmică, dăruire totală prin moarte. De aceea culmile marilor noastre împliniri istorice, sunt ridicate din morminte, deaceea drumurile noastre s' abat întâi prin cimitire. Prin istorie se împlinește destinul popoarelor, deaceea participarea noastră la istorie însemnează durnire, jertfire, însemnează moarte. Meșterul Manole își are rațiunea în însăși existența noastră istorică. Balada lui este o legendă, căci ne transpune în trecut, spre zidirea Mânăstirii Argeșului, dar sensul ei se descifrează mereu în încordările noastre istorice, în semnificația ei se împlinește destinul nostru, încât apare ca un semn al viitorului, a devenit un mit al pământului românesc. Dăruirea Meșterului Manole este miezul istoriei noastre. Veacuri de-a rândul, din taina ei s'au împărtășit Horia, Tudor, Avram Iancu, Codreanu, toți marii căpitani pe care i-a dat neamul acesta.

... Au pornit în sus, pe apele destinului acestuia, șapte meșteri mari „calfe și zidari" în frunte cu Codreanu, să ridice mânăstirea vrerilor românești. Au săpat în stâncă și au cioplit pietre pentru cel mai măreț templu pe care o credință sfântă putea să-l ridice. Pământul, sufletul, cerul, au fost dăltuite de acești „zidari de veacuri viitoare" într'o viziune a unei Românii din împărăția basmelor și a legendelor. S'au prăvălit sub dalta lor paraziții pă[illegible] care mistuiau bogățiile, s'au spălat sufletele de rugina păcatelor și s'au limpezit cerurile de duhuri străine. Zidurile creșteau. Amenințau să cuprindă în umbra lor tot ceea ce un popor are mai curat, mai ales. Durabilitatea lor nu putea fi asigurată decât prin sprijinirea pe trupurile vii ale celor ce nu se opreau de furtunile prigoanei. Nici o urgie nu-i putea opri. Coloanele lăcașului trebuiau să crească din mormintele lor. Trebuiau să se închidă în piatră. Sufletul lor trebuia să închege cărămizile, duhul lor trebuia să vorbească dintre ziduri, să fie un îndemn celor ce clădesc „din zori și până 'n seară".

... Dar nu era destul. Manole putea face o mânăstire și mai frumoasă. O mânăstire a cărei strălucire să isbească întreaga lume, care să rămână peste veacuri. Indrăzneala era mare. Trebuia pedepsită. După zidării lui, Căpitanul cade de pe acoperișul construcției, iar în sboruri către ceruri sufletul îi ascultă gemetele și scrășnirile celor îngropați între lespezile temnițelor, între zidurile mănăstirilor transformate în lagăre. Pe locul unde a căzut o fântână răsare:

O fântână lină
Cu apă puțină
Cu apă sărată
De lacrimi uitată.

Dăruirea s'a făcut. Destinul s'a împlinit. Istoria s'a realizat. Din împăcarea cu cerurile a izvorât acea fântână cu apă lină, udată de lacrimile întregului neam. Ea va fi apa vie a sforțărilor noastre, va fi puterea de jertfă pe care o vom soarbe-o din cununarea acestor suflete cu moartea. Mort prin ei, neamul învie prin noi!

Eugeniu Todoran

RADIO

RADIO ROMANIA 1875 m.
RADIO BUCUREȘTI 364,5 m.
POSTUL PE UNDE SCURTE 32,4 m.

Marți 31 Decemvrie 1940:

7,00: Ora dimineții: Deschiderea emisiunii; Radio-jurnal (I). Muzică (discuri), Sfaturi gospodărești, Inchiderea emisiunii.
13,15: Ora: Spectacole.
13,20: Muzică variată (discuri).
13,50: Serviciul de știri germane.
14,00: Cântece tiroleze (discuri).
14,10: Radio-jurnal (II).
14,30: Instrumente diferite (discuri).
15,00: Jurnal cultural.
18,30: Ora; Obiceiuri de Anul Nou, de Victor Ion Popa.
19,45: Serviciul de știri germane.
20,00: Radio-jurnal (III).
20,20: Corala Municipiului București, dir. de Ștefan Mureșan: Florile dalbe de C. Baciu; Sus la poarta raiului de Monția; Colind de Anul Nou de M. Bârcă (solo: N. Păun); Dorul de Baciu (solo alto); Iac'așa de Simeon Niculescu: Aoleo frate peline de C. Baciu; Und'te duci? de I. Baston.
20,50: Teatru: „Inzăpeziții" adaptare radiofonică de George Doru Dumitrescu.
21,35: Muzică populară românească (discuri): Selișteanca și Hațegana; Doina din nai (voce: Fănică Luca); Ia te uită Marioară și Firicel de iarbă neagră (voce: Marița Lătărețu); Hora dreaptă și Brâulețul ca'n Muscel.
22,00—24,00: Muzică distractivă și de dans (discuri).
24,00: Urări de Anul Nou.
0,30—3,00: Continuarea concertului de muzică distractivă și de dans (discuri). N. Moldovanu.

Miercuri 1 Ianuarie 1941

13,00: Ora; Spectacole.
13,20: Concert de prânz — muzică românească (discuri).
13,55: „Plugușorul" de Vasile Militaru.
14,00: Grigoraș Dinicu (discuri).
14,10—15,15: Muzică ușoară (discuri).
18,30: Ora; Muzică de dans (discuri).
18,45: Selecțiuni din comedia muzicală „Suflet candriu de papugiu" de Tudor Mușatescu, Nicușor Constantinescu și Ion Vasilescu. Ansamblul teatrului Ion Vasilescu.
19,[illegible]: Muzică variată ușoară (discuri).
20,00: Ora veselă: Tănase.
20,20: Câtece napolitane de Scheletti, voce: d-ra Arta Florescu.
21,00: Ora Germaniei.
22,00: Muzică simfonică veselă (discuri): Uvertura la „Regele păstor" de Frideric cel Mare. Allegresse de Telemann (colegiul de muzică din Wiesbaden. Dansul ucenicilor și intrarea maeștrilor din „Maeștri cântăreți" de Wagner (orch. simfonică din Londra, dir. de Bruno Walter. Scherzo din „Romeo și Julieta" de Berlioz (orch. Conservatorului) dir. de Piero Coppola). Till Buhoglindă de Rihard Strauss, (orch. simf. B. B. C. dir. de Fritz Busch).
22,35—24,00: Muzică de dans (discuri)(.

Joi 2 Ianuarie 1941

7,00 Ora dimineții: Deschiderea emisiunii. Radio jurnal I. Muzică (discuri). Sfaturi gospodărești. Inchiderea emisiunii.
13,15: Ora; Cota apelor Dunării și a barei Sulina; Informațiuni artistice și sportive.
13,30: Concert de prânz — Orchestra Radio dir. de Th. Rogalski: Muzică distractivă germană, în primă audiție. Uvertură din „Peter Schledmihl" de Rust. Din țările nordice — serenadă andaluză de E. Buder.
13,50: Serviciul de știri germane.
14.00: Continuarea concertului Orchestrei Radio: Menuet de W. Borchert; Capriccio — vals de H. Lödr.
14,10: Radio-jurnal (II).
14,30: Continuarea concertului Orchestrei Radio. Intr'o vitrină de Siede: a) Medalion; b) Cristal albastru; c) Miniatură de fildeș; d) Porțelean de Meissen. Seară pe Rin de W. Lautenschläger. E. Budera: a) Marș egiptean; b) Dans spaniol.
15,00: Jurnal cultural.
18,00: Ora copiilor: Imnul copiilor legionari. Urare de Anul Nou către copii, rostită de Ion Mânzatu, directorul general al Soc. de Radiodifuziune. Mâine anul se'noește de Kiriac. „Brazdă nouă răsturnă". Scenriu radiofonic de Anul Nou, de At. Mitric.
19,00: Ora; Marșuri (discuri).
19,45: Serviciul de știri germane.
20,00: Radio-jurnal (III).
20,20: Recital de pian Alexandru Demetriad.
20,50: Ordine legionară de Ion Țurcan.
21,05: Concert simfonic (discuri).
22,00: Radio-jurnal (IV); Sport.
22,25: Muzică ușoară (discuri).
23,00: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italiană și engleză.

REGISTRUL ANULUI 1940

Un an teribil, de transformări fundamentale, de lupte pe toate planurile, de contradicții, de dureri cumplite și de bucurii.

de Axente Sever Popovici

Manevre diplomatice — Nervozități — Brenero.

Dela ... lui Ianuarie și până cam pe la mijlocul lui Aprilie n'au fost prea mari emoții. Soldații erau aproape în repaos. Și totuși eram în războiu. Lupt...e dintre Francezi, Englezi și Nemți erau în toi. Finlandezii făceau eforturi eroice și rezistau. Ba chiar mai mult. Telegramele din 2 Ianuarie ne-au adus vestea unei strălucite victorii asupra rușilor. Și toate astea nu însemnau prea mare lucru. Erau pur și simplu consecințele stării generale de răz...iu. Fără semnificații proprii și fără rezultate importante. Dar totuși, în lunile astea de răgaz militar se plămădea ceva. Generalii făceau planuri în secret. Diplomații umblau unul dela altul. La Londra s'a remaniat Guvernul. Contele Csaky a mers în vizită oficială în Italia. Camera franceză și-a ales ca președinte pe d. Herriot. In Germania, absolută discreție. Indiscutabil, se simțea ceva! Și atunci Marele Pontif a ținut o cuvântare, prin care ne-a arăt... nefericita stare prin care trec popoarele Europei. A fost cea mai impresionantă cuvântare și cea mai clară. Atunci am înțeles cu toții că se va întâmpla ceva. Și că d'acolo, din câteva cancelarii tari, vor veni peste sărmanele noastre inimi atâtea evenimente mărețe.

La noi se continua încă regimul tiranic. Dar cu anumite simptome de nervozitate și nesiguranță. Nu înțelegeau destul de bine ce se petrece în jurul lor. Incercau însă să mai împingă lucrurile cu anumite concepte naționaliste. Storceau ultimul ban dela oameni, procurau armament și trimiteau serii după serii de tineri intelectuali în școlile militare. In general, simțeau și ei ceva în aer, și se pregăteau. Dar cât de inutil!

Pe la începutul lui Februarie sunt câteva vulgarități: Din Franța se anunță reconstituirea armatei poloneze sub conducerea generalului Sikorski și din Belgrad deschiderea conferinței Ințelegerii Balcanice. Apoi, într'o altă formă, călătoria în Europa a d-lui Sumner Welles. Mai departe nimic interesant. Dar pe la mijlocul lui Martie se întâmplă ceva patetic. Intre Rusia Sovietică și Finlanda s'a încheiat pacea. Soldații aceia bravi, care au dat poate ultimele teme de baladă cumplitei noastre istorii, se uită la autoritățile Sovietice care preiau teritoriile cedate. In celelalte țări numai mișcare diplovatică. La noi, nu s'a întâmplat nimic oficial. Dar s'a întâmplat totuși ceva. Și încă ceva îngrozitor. La 15 Martie a murit profesorul nostru Nae Ionescu, în vârstă numai de 49 de ani, și atunci când nația, pe care el o iubea atâta, ar fi avut mai mult nevoie de mintea și de inima lui. Iar ceva mai târziu, pe la sfârșitul lunii, d. Radu Mironovici și d. prof. C. Stoicănescu, au plecat din țară, în delegație legionară, la Berlin. Tot în Martie, contele Teleky, primul ministru al Ungariei, merge, în vizită oficială, la Roma. La Paris demisionează guvernul Daladier. Noul guvern este format de d. Paul Reynaud. Din Indii se anunță, că Mahatma Gandhi va organiza o nouă rezistență pasivă împotriva opresiunii engleze. La Londra, iarăși remaniere. Iar în Germania și Italia, un act esențial: Fuehrerul Hitler și Ducele Mussolini au avut o lungă întrevedere la Brennero. Asta s'a întâmplat în 17 Martie, tocmai în epoca când d. Sumner Welles își terminase călătoria prin Europa. Amănuntele întrevederii încă nu se știu. Dar consecințele s'au văzut. Italia și-a îmbunătățit raporturile cu Rusia Sovietică și și-a arătat cât mai clar solidaritatea politică cu Germania.

Intrevederea dela Brennero a fost cel mai important act diplomatic dela începerea războiului.

Prima ofensivă germană; Danemarca — Norvegia. A doua ofensivă: Belgia—Olanda. Și în sfârșit — Franța. Căderea Parisului.

Pe la înc...ut... lui Aprilie, Anglia și Franța au minat o mare parte din apele teritoriale ale Norvegiei. Norv...ia a convocat parlamentul într'o sesiune extraordinară și a protestat. Dar cu toate astea, urma încă să se facă și debarcarea trupelor engleze. Atunci nemții, ca să-i întâmpine și drept represalii, au debarcat ei trupele în Danemarca și Norvegia. Acțiunea a fost fulgerătoare. Danemarca a fost ocupată în întregime numai în cursul unei zile. Suedia și Rusia Sovietică s'au declarat neutre. In a doua zi după ocuparea Danemarcei, un puternic corp expediționar german a pornit spre Norvegia. In apele Norvegiene s'au dat lupte puternice între germani și englezi. Englezi au reușit să debarce. La Narvik sunt lupte crâncene. Guvernul norvegian, prezidat de d. Quissling, demisionează. Intre timp, telegramele ne vestesc că în Jugoslavia se petrece ceva. Stoiadinovici e arestat. In Norvegia luptele continuă pe uscat. Nemții au succese depline. Regele Haakon al Norvegiei și guvernul său se refugiază în Suedia. Aliații încep să se retragă. In acest timp, Moscova desminte că ar fi concentrat trupe la granița ruso-română. Guvernul român nu-i atât de stăpân pe sine. In țară lumea mai îndrăznea să vorbească. D. Horia Sima vine dela Berlin în țară și peste două săptămâni e arestat. In Ungaria nimic important. Campania din Norvegia s'a terminat cu succes. Asta a fost primul act al marei ofensive. In celelalte țări, oarecare neliniște. Din Haga se anunță că Olanda a luat măsuri militare excepționale. Și cu drept cuvânt — dar fără efect. In 10 Mai trupele germane au intrat în Belgia, Olanda și Luxemburg. In Paris s'au auzit cinci minute sirenele. Dar nemții înaintează vertiginos. Regina Wilhelmina a Olandei s'a refugiat la Londra. Armata olandeză capitulează. Trupele germane intră în Amsterdam. Incep bătăliile pe frontul francez. Trupele germane intră în Bruxelles. Suntem numai în 16 Mai. Fortificațiile din nordul Franței sunt străpunse. In Franța se face remanierea guvernului. Mareșalul Pétain a fost numit vice-președinte al consiliului de miniștri. Dar ce contează! Armatele germane intră deja în Anvers. Generalisimul Gamelin e înlocuit cu Weygand. Și peste câteva zile înaltul comandament francez schimbă 15 generali. Totuși, trupele germane nu pot fi oprite niciun minut. Orașul Boulogne este ocupat, portul Calais încercuit. La Roma se fac manifestații. Cer Corsica. Armata Belgiană a capitulat. Incercuirea dela Dunkerque și r...a...erea trupelor engleze. Incepe marea ofensivă de pe Somme, apoi cea dela Marea Mânecii până la Argonne. Deja, Italienii au declarat războiu Angliei. Incă câteva zile și linia Maginot a fost străpunsă. Parisul e declarat oraș deschis Și în 14 Iunie e predat trupelor germane de către ambasadorul Statelor Unite în Franța. Asta-i cel mai semnificativ act al istoriei noastre contempo...ane ... e învinsă. Guvernul Reynaud pleacă. In Alpi sunt primele ciocniri între francezi și italieni. Noul guvern francez cere armistițiu. Ce-a urmat se știe. In pădurea Compiègne s'a repetat, numai după douăzeci și doi de ani, un mare fapt istoric. Suntem în 22 Iunie. Trupele franceze din Alsacia și Lorena au capitulat.

Cu această capitulare a căzut un întreg sistem juridic, politic, strategic și metafizic. Până la data asta oamenii și un continent întreg credea în anumite realități; în pietrele dela frontiere și în hotărârile vechilor tratate. Dar cât s'au înșelat! Realitățile lor erau existențe abstracte. Au fost destul doi oameni extraordinari și totul s'a prăbușit. Chiar și fronțierele acelea de beton în care diplomații și comandamentele militare credeau atâta, au căzut în câteva zile. S'au răsturnat toate calculile vechilor școale de ofițeri. A fost oare repararea unei stări nefirești, sau numai puterea Fuehrerului Adolf Hitler și-a armatei sale, cum însă nu s'a mai văzut una în istorie, sau numai un simplu curs și triumf al vieții asupra formelor? Cine știe! Și cine a știut vreodată dece a căzut Atena și, ceva mai târziu, Roma?

Ultimele luni. Pierderea Basarabiei și Ardealului. Triumful legionar

Prin Iunie cu noi, și la noi, se petrec lucruri serioase. D. Horia Sima este eliberat din arestul Siguranței generale a Statului. Deacum începe reorganizarea Mișcării. Dar pe la sfârșitul lunii, exact în 29, în urma unui consiliu de coroană, guvernul Român a cedat Basarabia Rusiei Sovietice. Vestea ne-a cuprins pe cei mai mulți pe zonă. Tot ce s'a întâmplat se cunoaște. Intre timp, d. Horia Sima ajunge Ministrul Cultelor, dar după patru zile demisionează. Guvernul se clătina și Regele e mai puțin sigur pe sine. Se izbise, însfârșit, de un om! In Ungaria era mare agitație. Domnii Teleky și Csaki au plecat într'o vizită oficială în Germania. La noi, oarecari emoții. Printr'o hotărîre a guvernului, ne-am retras din Societatea Națiunilor. Mișcarea începe să se refacă din ce în ce. Prin mijlocul lui Iulie se reîntoarce din Germania d. Titi Cristescu, la două zile după asta, d. Horia Sima, în fața unei importante ședințe a comandanților legionari, și-a explicat atitudinea. In 25 Iulie se anunță oficial plecarea dlui Gigurtu și a dlui Manoilescu la Berlin. Apoi se anunță plecarea lor la Roma. După trei zile s'au întâlnit cu Fuehrerul Hitler și Ducele Mussolini. Aveam destule speranțe. Dar peste o lună deja suntem în conversație cu Bulgarii și Ungurii, și apoi la Viena. Rezultatul a fost difuzat imediat. Nici nu ne venea să credem. Era ceva neverosimil. Nu vedeam niciun criteriu și niciun argument care să le confere lor atâta „dreptate". Dar totuși așa s'a hotărît. Și noi ne-am retras din Ardeal. In cea mai perfectă ordine și liniște. Fără niciun incident, fără nicio pierdere militară, lăsând în urmă, celor care au rămas, ultimul exemplu de demnitate și omenie și nu ultimul salut. Am făcut retragerea într'o brigadă de artilerie începând dela Tășnad până aproape de Dicio-Sânmartin. Nu voi uita niciodată. In țară lumea putea vorbi, însfârșit! aproape cu toată gura. Criminalii aceia teribili de acum câțiva ani se obosiseră și, poate, chiar simțeau că nu mai au mult de stăpânit. Și nu s'au înșelat. Căci, deja, în 3 Septemvrie izbucnește revoluția legionară. Horia Sima organizează pe teren centrele de atac și de rezistență. Mici încăierări — câțiva răniți. Oamenii regimului sunt foarte slabi. După o zi, în 4 Septemvrie, d. General Antonescu, obține puteri depline. Regele abdică. D. General Antonescu face o proclamație către țară. Se începe noul regim. Primul act este un act de purificare morală. Sunt scoși din cadrele active ale armatei cinsprezece genera...i. P...in țară, manifestații legionare. Zile de pomenire și rugăciune pentru morții noștrii. In 13 Septemvrie a fost aniversarea Căpitanului. Iar în ziua următoare, d. General a proclamat Statul Național Legionar. In ziua de 15, aceiași lună, se reîntoarce în Țară Majestatea Sa Regina Mamă Elena. Și dincolo, în Ardealul cedat, prietenii noștri atât de nobili, taie și spânzură tot ce întâlnesc în cale. Cruzimele se țin lanț. In 6 Octomvrie e la București marea demonstrație de forță legionară. Au fost peste o sută de mii de cămăși verzi. D. General Antonescu a fost pentru prima dată în cămașe verde. După trei zile, d. Horia Sima a ținut la Brașov un discurs despre relațiile noastre cu Ung...ii. A spus tot ce se poate spune, — cavalerismul lor, eleganța, respectul tratatelor, morala, civilizația și omenia lor. Intre 9 și 13, aceiași lună, d. Comandant legionar Silaghi conduce în Italia delegația noastră de cămăși verzi. A fost prima noastră manifestație de înaltă ținută și de ordine peste granițe. Poporul italian l-a primit cu cea mai sinceră simpatie. Oficialitatea, la fel. Urmează plecarea dlui General Antonescu în Italia și întrevederea cu Ducele Mussolini și Contele Ciano. La câteva zile după asta, exact în 22 Noemvrie, d. General pleacă la Berlin, unde se întâlnește cu Fuehrerul Adolf Hitler. Concluziile discuțiilor nu se cunosc încă, dar avem dreptul să fim optimiști. La Berlin sunt judecători.

Am schițat anul acesta, așa cum s'a desfășurat el. Fără niciun comentar și fără nicio interpretare. Astea vor veni mai târziu, când formele evenimentelor se vor clarifica și când vor fi cunoscute toate amănuntele. Dar asta va fi treaba istoricilor. Ar mai fi chiar și pentru noi unele fapte. Bunăoară Războiul italo-grec, dar și asta e o fază încă.

Cum va fi sărbătorită ziua de 1 Ianuarie 1941

Programul solemnităților din Capitală și dela Sinaia

Pentru solemnitățile de Anul nou s'a fixat următoarul program:

I. La ora 11 se va oficia un Te-Deum in Biserica Sfintei Patriarhii de către I. P. S. S. Patriarhul României, inconjurat de Inaltul Cler, cu onorurile militare obișnuite.

Vor fi de față la acest Te-Deum: Curtea Rgeală; Șefii misiunii militare Germană și Italiană; Membrii Guvernului, Primul Președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție, Secretarul General al Statului Major Legionar; Mitropoliții, care eventual s'ar afla in Capitală; Președintele Academiei Române; Procurorul General al Inaltei Curți de Casație și Justiție; Primul Președinte al Inaltei Curți de Conturi; Primul Președinte al Curții Superioare Administrative; Președinții de Secții al Inaltei Curți de Casație și Justiție; Primul Președinte al Consiliului Legislativ; Primarul Municipiului București; Guvernatorul Băncii Naționale; Episcopii, care eventual s'ar afla în Capitală; Rectorii Universității: școalei Politehnice și Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale; Președinții de Secții ai Consiliului Legislativ, precum și toți înalții demnitari ai statului.

Deasemeni vor lua parte la Te-Deum cavalerii ordinului „Mihai Viteazul", Comandantul Militar al Capitalei, Comandantul Armatei I-a, Șeful Marelui Stat Major al Armatei și toți comandanții militari din Capitală.

II. După Te-Deum, se trece în revistă Compania de Onoare, înșirată în Curtea Bisericii Sfintei Patriarhii, apoi toate persoanele oficiale care au asistat la Te-Deum, trec în saloanele Palatului I. P. S. S. Patriarhul, unde-I vor prezenta felicitări, după care se vor duce spre a se înscrie în Registre în Palat.

III. La Sinaia se va oficia în acea zi, un Te-Deum la Sf. Mânăstire, la ora 11 jumătate, cu onorurile militare obișnuite în prezența M. S. Regelui și a d-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri, înconjurați de Curtea Regală.

Vor fi de față la acest Te-Deum: d-l Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri și reprezentanții autorităților civile și militare locale și Comandantul garnizoanei Legionare.

După Te-Deum, M. S. Regele și d-l General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri, trec în revistă Compania de Onoare înșirată în curtea Sf. Mânăstiri, după care Majestatea Sa Regele merge la Castel unde primește felicitările Conducătorului Statului Român și Președinte al Consiliului de Miniștri și ale Vice-Președintelui Consiliului de Miniștri și în urmă pe Nunțiul Papal care va prezenta felicitări în numele Corpului Diplomatic, în calitate de Decan.

IV. In acea zi, Registrele de înscriere vor fi deschise la Palatul Regal.

V. Se vor arbora drapele naționale în toată Țara.

VI. Ținuta va fi:

Pentru civili: frac, cravată și mănuși albe; o singură decorație, fără cordon.

Pentru militari: veston, pantaloni caki, cisme negre, centură de piele, sabie, mănuși roșii, șapcă, o singură decorație, fără cordon.

Pentru magistrați: Robă, o singură decorație fără cordon.

Sărbătorirea Anului Nou la Sibiu

SIBIU, 1. — Ziua Anului Nou va fi sărbătorită în localitate într'un cadru sobru, potrivit următorului program: la orele 10,45 se va oficia un serviciu divin în catedrala mitropolitană; apoi va avea loc trecerea în revistă a companiei de onoare; după aceia va urma o recepție la I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului; solemnitatea luând sfârșit la recepția autorităților civile și militare dela comandamentul armatei.

Serbare legionară la Cașolț

In comuna **Cașolț** de pe valea **Hârtibaciului**, a avut loc, a doua zi de Crăciun, o serbare legionară organizată de ganizoana legionară a comunei.

In sala mare a școlii primare, unde s'a improvizat o scenă, serbarea a început cu o colindă, după care corul de băeți și fete a cântat **„Sfântă tinerețe legionară"**.

După un scurt cuvânt de deschidere, rostit de directorul școlii primare locale, d-l prof. **Nicolae Tatu** a arătat sătenilor, într'o conferință, cari sunt rosturile **Mișcării Legionare**.

Mișcarea legionară, a spus d-sa, nu **este un partid**, ca cele din trecut, ci este mișcarea de trezire a neamului întreg, la o viață nouă. Partidele politice au indușmănit frați de acelaș sânge, au otrăvit sufletul neamului, și, prin guvernările lor, au pierdut granițele țării. Toată nenorocirea, care s'a abătut asupra țării noastre, se datorește numai guvernărilor partidelor politice. Ele au condus treburile publice dela războiu încoace, și sunt răspunzătoare de suferințele fără număr ale celor câteva milioane de Români, cari se găsesc azi sub stăpânire străină.

Au urmat alte cântece legionare, un monolog (Jidanul), și două mici piese de teatru pentru săteni. Serbarea s'a încheiat cu imnuri legionare.

Scopul serbării, pentru care a muncit îndeosebi învățătorul legionar **Mureșanu**, ajutat de inv. I. Tatu, a fost strângerea fondurilor necesare ridicării unei troițe.

Au participat: preotul comunei, I. Măsariu, preoții **Gherghel** și **Schiopu** din **Daia** și **Roșia**, învățătoarele din comună și d-ra **Băcilă**, inv. în Daia.

Dorința unei refugiate din Sălaj

O învățătoare refugiată din Sălaj scrie cuiva:

V'am considerat frate bun din clipa când ați simțit alăturea cu noi toată durerea ce ne-a sfâșiat sufletul, în clipa când soarta atât de crud ne-a încercat. Vă amintiți de seara tristă cu cerul plumburiu al acelui sfârșit de August în Oradea, când s'a pronunțat arbitrajul dat la Viena. Dar nu vreau să mai răscolesc trecutul, a fost și e încă jale multă, jale ce nu se va curma decât atunci când pronia cerească se va 'ndura și ne va trimite o rază senină . . .

Țara noastră întregită în ale ei hotare.

De atunci s'au scurs zile, zile triste, posomorîte, înnecate în dor și lacrimi multe — luai și eu ca mulți alții calea pribegiei — pe meleaguri necunoscute, dar scumpe totuși, căci aparțin patriei noastre și 'ntr'o zi de toamnă a apărut Deva . . . orașul care m'a oprit din calea pribegiei. Dorul ce nu cunoaște hotar mă ia mereu spre locurile sfinte și atât de scumpe mie, spre acel colț de țară azi strânsă 'n lanțurile robiei, spre plaiurile copilăriei mele, leagănul pământului drag unde zac osemintele străbunilor; spre tot ce am muncit cu drag și devotament, spre copiii, cărora le-am dat suflet din sufletul meu, spre acel colț din dreapta Someșului, Răsăritul Sălajului nostru pierdut . . .

Dar iertați-mă, nu mai am tăria sufletească să înșir prea mult . . . Și-acum, când dorul meu nu are margini, vin la D-voastră cu o rugăminte dacă nu Vă e spre greutate. Vă rog foarte mult dacă mi-ați putea face rost să pot obține din partea Onor. Soc. de Radiodifuziune numai vreo 10—15 minute în cadrul unei scurte conferințe, să mă pot simți și eu măcar — câteva clipe doar cu sufletul acolo, dincolo de hotar, spre acel loc ce-l numeam cândva casă . . . acasă.

Maria A. Caba.

Ecouri Cinematografice

70 CINEMATOGRAFE DIN ȚARĂ AU PREZENTAT DE CRACIUN FILME GERMANE

In timpul sărbătorilor Crăciunului, datorită activității casei „Oficiul Cinematografic Românesc" pentru distribuirea filmelor germane ale caselor producătoare Tobis, Ufa, Bavaria, Deutscher Film export și Wien-Film în România, 70 de cinematografe din țară au prezentat în programul lor de sărbătorile Crăciunului, filme germane.

Acest fapt este un exemplu dintre cele mai elocvente a desvoltării colaborării româno-germane și în acest domeniu.

O CAPODOPERA A FILMULUI GERMAN IN PREGATIRE

După terminarea turnării a scenelor exterioare turnarea marelui film al casei „Tobis" — Unchiul Krüger" — sub regia lui Hans Steinhoff se continuă în atelier. Actorii principali sunt: Emil Jannings, Ferdinand Marian, Otto Wernicke, Hilde Körber, Karl Martell, Gisela Uhlen, Werner Hintz.

PREMIERA FILMULUI „OPERETTE" LA VIENA

La cinematograful „Scala" din Viena, la 20 Dec., în przența d-lui Reichsstatthalter Baldur von Schirach și a unui numeros ciclu de oaspeți, invitați anume pentru această reprezentație, a avut loc la 20 Decemvrie 1940, premiera filmului „Operette", traspus pe ecran de Willy Forst. Un film al casei Wien-Film, distribuit de „Tobis", a cărui premieră vom vedea în curând și în Ro-

PRESA DESPRE FILMUL „BISMARCK"

La Berlin, casa „Tobis" prezintă recent la cinematograful „Ufa-Palast am Zoo" marele film istoric „Basmarck", în rolul principal având pe Paul Hartmann, despre care cotidianul german „Deutsche Allgemeine Zeitung" scrie următoarerle:

„Eset un film istoric, în care adevărul unei istorii covârșitoare și a unui om neobișnuit este în stare de a încânta nu numai publicul ci un popor întreg".

LA ROMA FILMUL GERMAN „CAMARAZII DE ZBOR" A AVUT O PRIMIRE CALDUROASA

In prezența d-lui Ministru al culturii populare italiene, **Pavolini**, a ministrului Reichului von **Mackensen**, directorul general al cinematografiei italiene **Orazi** și a numeroși atașați militari, a avut loc la cinmatograful roman „Barberinii", reprezentația de gală a filmului casei Tobis „**Camarazii de zbor**" (Titlu original D. III. 88.). Filmul s'a bucurat de un succes foarte mare. Reprezentația a fost organizată de către intreprinderile Germania- Film și Generalcine.

»ÎNĂLȚAREA« ECONOMICĂ

La început de an

Reconstrucția economică a României

Pe lângă marea și inconsolabila durere pe care ne-a produs-o prăvălirea hotarelor, am înregistrat imense pierderi materiale: instituții economice de tot felul, pământuri de cultură, exploatări de mine, linii ferate, poduri, stațiuni climatice și balneare, minunate gospodării țărănești, păduri și multe alte bogății cu care a înzestrat Dumnezeu pământul românesc. Aceste mari pagube fac pe unii agitatori de meserie sau pe acei care nu vor și nu pot să priceapă isbăvitorul fenomen românesc, să răspândească știri false cu privire la reconstrucția economică a României.

Incontestabil, că **atențiunea noastră întreagă trebue să se concentreze spre mijloacele care ne vor duce la redobândirea teritoriilor, vremelnic pierdute.**

Aceasta ne este ținta supremă, în realizarea căreia se impune o coalizare a tuturor credințelor și a tuturor energiilor creiatoare.

Dar să nu se uite, că România a rămas încă o țară bogată. Și dacă s'ar înregistra în unele compartimente ale vieții economice anumite greutăți sau dificultăți, atunci ele sunt perfect normale, ca o consecință a crizelor economice specifice, care însoțesc totdeauna stările de războiu.

Nu vom spune o noutate subliniind, că războiul obligă statele — înțeleg și pe cele neutre — la o adevărată **„strategie economică“**, la o anumită politică, la luarea unor măsuri excepționale, pe care economia de pace nu le cunoaște.

Toate țările suferă din cauza războiului, însă gradul de acuitate al crizei variază dela stat la stat. Motivele sunt numeroase.

La noi, cel mai mare desavantaj îl înregistrăm prin **lipsa educației economice și a unei raționale utilizări a bogățiilor și produselor noastre.**

Practicile de ieri spoliatoare și inconștiente, bazate pe trusturi, pe consorții exploatatoare, pe speculă și pe domnia aurului, au făcut să n'avem un randament maxim la valorificarea bogățiilor naturale, au făcut să ne irosim timpul și au menținut țăranului nostru un standard de viață foarte redus, izolând astfel țărănimea de restul țării.

Ieri, am avut incomparabil mai multe bogății și nația era tot săracă. Streinii și înstreinații își vedeau numai de interesele lor. Azi, cu toate că am pierdut mult, acoperim lipsurile și învingem mai ușor dificultățile. Interesul colectiv a luat locul interesului personal, instaurând astfel primul comandament al reconstrucției noastre economice.

O nouă atmosferă în viața noastră economică

Spiritualitatea legionară creiază o nouă atmosferă în viața noastră economică. Și aci trebue să ne reamintim de concepția nemuritorului **Corneliu Zelea Codreanu**, asupra economiei românești.

Cu prilejul constituirii primului „Batalion al comerțului legionar“, Căpitanul a definit, astfel, scopul acestui corp legionar:

„El va avea misiunea de a recuceri, metru cu metru, pozițiile economice pe care neamul nostru le-a pierdut. Denumirea lui sună a războiu, nu a afacere.

Lupta noastră este istorică. Ea va fi înscrisă în cartea neamului. Pentrucă vom merge cu cea mai mare siguranță din biruință în biruință, înfrângând rezistențe și vrăjmășii și spărgând zidurile mentalității defensive și descurajatoare de azi și de ieri.

„Vom răsturna păreri și argumente înfipte de decenii în gândul învins, deprimat și umilit al neamului, dovedind că totuși din sângele nostru românesc se pot naște negustori în toate domeniile care se țină piept oricui și să scoată din luptă pe orice rival.“

Cuvintele Căpitanului n'au nevoie de niciun comentar; ele se trăiesc.

In planul de reconstrucție economică intră, desigur, printre locurile dintâiu, o nouă cultură a pământului. Gospodarii noștri vor fi pregătiți pentru a da un spor de muncă necesar creșterii producțiunii. Având cunoștințe practice și unelte, având conștiința de stăpân, țăranul va fi încadrat în viața economică a țării, unde are un rol activ de prim ordin.

Țăranii noștri nu trebue să uite că am pierdut mai mult de o treime din întinderea pământului arabil, și că lor le revine sarcina de a umplea acest mare gol din gospodăria românească.

Agricultorii se vor năzui, având fânațe și pășuni, să crească, în număr cât mai mare, animale domestice, apoi păsări de casă, care sunt de mare preț și aduc un însemnat aport bogățiilor noastre.

In acest loc vom aminti o altă ramură a economiei noastre rurale, căreia în trecut Statul și guvernanții nu i-au acordat sprijinul cuvenit. Este vorba de **cultura plantelor alimentare și industriale** — cultură, care, azi, trebue să fie pusă pe întâiul plan al preocupărilor noastre. Aceste plante, pe lângă că satisfac consumul intern și desvoltă industriile naționale, sunt foarte căutate pe piețele streine.

Vom mai aminti deasemeni cultura pomilor și a viilor, subliniind necesitatea selecționării fructelor și valorificarea lor prin industrializare.

Pentru toate ramurile de activitate schițate mai sus, s'au luat o serie întreagă de inițiative și măsuri, procedându-se pe teren la traducerea lor în faptă.

Bătălia materiilor prime

Incontestabil însă, că una dintre cele mai importante acțiuni ale vieții românești, este **bătălia materiilor prime**, care este de prezent în plină desfășurare.

Noua unitate de luptă și-a propus:

„Strângerea tuturor materialelor folosite, vechi și inutile deținătorilor; prelucrarea și punerea în stare de folosință a materialelor și instalațiilor vechi; comercializarea materiilor prime rezultate din prelucrarea materialelor strânse; exploatarea și valorificarea materiilor prime neîntrebuințate astăzi în economia românească; punerea la dispoziția industriei naționale a diverselor materii prime cari lipsesc sau sunt aduse cu mari sacrificii din streinătate, și pregătirea pe teren a legionarilor care se vor dedica bătăliei economice a Mișcării.“

Orice om de bună credință poate fi impresionat de imensul câștig pe care îl va avea țara noastră, pe urma acestei **„bătălii“**. Pe lângă faptul că se realizează un important **capital național**, care până ieri se irosea, se ajută industria, dar mai ales se face o educație economică tuturor fiilor țării — adică tocmai ceeace ne lipsește, astfel cum aminteam la începutul articolului nostru.

Politica intereselor noastre

Dar locul cel mai important în acțiunea noastră de refacere economică îl ocupă **acordul încheiat cu Germania.**

Dela început, trebue să recunoaștem că datorită colaborării economice româno-germane se vor produce schimbări esențiale în toate sectoarele economiei naționale.

Până acum, comerțul nostru exterior a fost îndreptat **artificial** spre Londra și țările cu capital vagabond.

Aceasta, cu toate că prețul pe care ni-l ofereau, acele piețe era inferior prețului pe care îl ofereau țările Axei. Azi, **facem într'adevăr o politică comercială care corespunde intereselor noastre.**

România are două piețe de desfacere: Europa Centrală și Orientul apropiat, economia noastră complectându-se cu economiile țărilor din acele regiuni, astfel că plasarea și valorificarea produselor românești se pot face în condițiuni optime.

Țara noastră este un prețios compliment al economiei germane, ceeace va aduce, desigur, o sporire a potențialului economic. In Germania, fără să oferim garanții materiale, găsim credite imense în mașini și în numerar.

Avem astfel sprijinul tehnicii și experiența națiunii germane, în condițiuni pe care niciun regim din România nu le-ar fi putut avea.

Regimul actual oferă garanții spirituale și chezășuiește, prin muncă și onestitate, consolidarea și prosperarea țării.

Planul de reconstrucție economică a României asigură un echilibru economic, o stabilitate, realizând în acelaș timp o sinceră apropiere între orășeni și săteni, într'un climat sufletesc prielnic marilor înfăptuiri.

I. I.

Revista presei economice

„Interesele Țărănimii“. D. N. C. Angelescu publică în *„Excelsior“* un studiu cu titlul de mai sus, din care reproducem rânduri străbătute de un crud adevăr.

„Țăranul român, în generalitatea cazurilor, n'a urmărit interesul său personal, așa cum ar fi făcut de pildă un fermier din Statele Unite care, prin sporirea productivității pământului său, ar fi adus, conform cu teoria, o mărire a bogăției sale personale și, în acelaș timp, a comunității căreia îi aparține. Dimpotrivă, lipsit de inventarul agricol necesar și de creditul care stă din belșug la dispoziția agricultorilor din occident; neavând stimulentul puternic pe care îl prezintă o remunerație suficientă a muncei trudnice pe care o depune în tot cursul anului; descurajat de jocul factorilor interni și mai ales internaționali care au făcut ca, ori cum ar fi recolta, bună sau rea, rezultatul pentru micul producător să fie acelaș, un venit în flagrantă disproporție cu munca depusă; demoralizat, în sfârșit, de demagogia politicianistă care și-a ales de predilecție la sate câmpul său de operații, — țăranul nostru desamăgit și lipsit de cea mai elementară pregătire profesională în cultura pământului, a preferat calea minimului de efort, acela de a se îngriji în mod exclusiv de hrana sa și a familiei sale. Atât și nimic mai mult.“

•

„Rolul rezervat Ungariei în viitoarea organizare economică.“ Săptămânalul „Gazeta Comerțului“ se ocupă de „Rolul rezervat Ungariei în viitoarea organizare economică.“ Autorul studiului precizează în concluzii: „Prin arbitrajul dela Viena, ni s'a luat o parte din Transilvania și s'a dat țării noastre o graniță nepractică din toate punctele de vedere. Regiunile Transilvănene atribuite Ungariei, — lipsite de debușeul lor natural, care era România cu porturile Dunărene și Marea Neagră, — sunt sortite unei ruini sigure și de neînlăturat. Este cu desăvârșire imposibil regiunilor din împrejurimile dela Sf. Gheorghe, Odorheiu, Târgu Mureș, Bistrița ori Cluj, a căror produse mergeau în chip natural către porturile Dunărene ori Sudul Transilvaniei și Banat, — să-și schimbe direcția spre occident. Aceasta, nu numai pentrucă în acest caz ele s'ar înfunda în Budapesta și Lacul Balaton, fără nicio posibilitate de a eși la mare, dar și pentrucă acolo ele se vor isbi de concurența mărfurilor similare produse în mai bune condițiuni și aflate în mai mare apropiere de locul de desfacere.

Astfel fiind este ușor de înțeles că Ungaria va face tot ce va putea pentru a ieși din această grea situațiune creiată prin arbitrajul dela Viena.“

VIAȚA MUNCITORULUI ARDELEAN

LEGEA MUNCII

Munceşte. Munceşte în fiecare zi. Munceşte cu drag.

Răsplata muncii să-ţi fie nu câştigul, ci mulţumirea că ai pus o cărămidă la înălţarea Legiunii şi la înflorirea României.

Cărticica şefului de cuib.

URARE

Urez ziarului „Inălţarea" să fie cu adevărat prilej de înălţare pentru toţi fiii buni ai Patriei.

Intelectualii şi muncitorii, uniţi prin sânge şi prin moarte, au format coloana sfântă din ceruri, în fruntea căreia se află Căpitanul.

Ei ne veghiază!

Datoria noastră a celor ce am rămas, este de a forma şi aici în viaţa pământească, un bloc puternic prin munca, disciplina şi înfrăţirea de care ţara are astăzi atâta nevoie.

Formând acest bloc de granit, în scris şi în faptă, vom rezista cu uşurinţă tuturor încercărilor, ieşind biruitori din toate greutăţile.

Dragostea ce o arată muncitorului, ziarul „Inălţarea" dela primul ei număr este chezăşia legăturei sfinte ce există astăzi între mâna care scrie şi mâna care bate nicovala.

Deaceia sunt sigur că ziarul ce apare odată cu anul nou, va fi flacără mare, care va încălzi şi lumina sufletele celor dornici de adevăr şi înălţare.

Dumitru Groza
Comandantul Corpului
Muncitoresc Legionar

„Fiţi cu luare aminte! Păstraţi-vă sufletul curat, nu uitaţi că mântuirea noastră este munca, unirea şi cinstea."

August 1919.

Constantin Pancu

„Prin legionarism muncitorii devin elemente folositoare ţării şi se străduesc alături de toţi fraţii lor de un sânge să zidească o ţară nouă, mai bună, mai cinstită, mai desăvârşită ..." Pe calea legionarismului ei se vor bucura de toate foloasele pe care le va aduce statul legionar."

T. Herseni

Muncitori, ne vorbeşte Căpitanul...

Mişcarea legionară va da muncitorimii mai mult decât un program. Mai mult decât o pâine mai albă, mai mult decât un pat mai bun. Ea va da muncitorimii dreptul de a se simţi stăpână peste ţară, deopotrivă cu ceilalţi români.

Muncitorul va păşi cu pas de stăpân, nu de rob pe străzile pline de lumini şi luxuri, pe unde astăzi nu îndrăzneşte să îşi ridice ochii în sus. Pentru prima dată, el va simţi bucuria, mândria de a fi stăpân, de a fi stăpânul ţării lui. Faţă de aceasta, toate celelalte chestiuni interesează prea puţin. Pentrucă munhitorul stăpân, îşi va avea legile, organizarea în stat şi soarta, pe care singur şi le va face cu mână, cu cap şi cu conştiinţa de stăpân!

26 Sept. 1937.

CORNELIU Z. CODREANU

Pentru dreptatea muncitorească

Intreg freamătul muncitorilor, de după închegarea României mari când credeau să ocupe şi ei locul cuvenit în fabrică, se cuprindea în continuele nizuinţe spre dreptate, găsite chiar de atunci la aproape toate clasele sociale nesocotite şi exploatate la fel.

E adevărat, cea mai mare lipsă de dragoste şi înţelegere s'a arătat muncitorilor. Mizeria cea mai neagră era aici şi deci nemulţumirile au isbucnit mai cu putere în fabrică. Dar nu numai că nu s'a dat atenţia cerută unor aspiraţii fireşti, fără de aceste nemulţumiri din chiar primele momente cunoscutele organizaţii politice au căutat a trage foloase pentru anumite interese. A venit chiar o vreme când reprezentanţii la guvern ai acestor organizaţii au ordonat a se împroşca cu gloanţe în rândurile muncitorimii. Puşi în faţa unei hotărîri ce trebuia luată, nu au găsit alt răspuns decât gloanţele. In loc de a căuta ca prin dragoste şi înţelegere să îndrepte răul şi să readucă pe muncitori pe un drum drept, au mărit ura şi desbinarea. In timp scurt am ajuns ca o atare situaţie să ducă la o categorică înstrăinare a muncitorilor de un teren comun de luptă neamului între de o căutare a dreptăţii în mijlocul hotarelor ţării.

Ros de sărăcie, umilit şi desorientat, muncitorul a devenit pradă la îndemâna agenţilor străini, care stăteau la pândă.

Era abea începutul anului 1920. In România Mare, în timp scurt dela întregire, se auzea de o grevă generală a muncitorilor. Mai temeinic propaganda străină pătrunsese în muncitorimea dela Iaşi, jidovimea în număr mai mare, dase aici primul semnal pentru distrugerea urmărită şi pregătită să se întindă peste tot, ameninţând chiar existenţa hotarelor.

Poate a fost o vrere a destinului că în toamna lui 1919, tânărul student Corneliu Z. Codreanu şi meseriaşul Constantin Pancu, întâlnindu-se la Iaşi şi-au dat mâna pentru o acţiune hotărîtoare în lupta de înălţare a conştiinţei naţionale şi de înlăturare a pericolului. Rând pe rând steaguri ce nu erau ale noastre sunt răsturnate la pământ, duşmanul pus în panică. Autorităţile prind curaj, se intervine de sus şi o stavilă se pune puhoiului de ură şi distrugere ce se pornise a potopi ţara. Asupra acelor grave momente ne vom aminti cele scrise de Căpitan în cartea **Pentru Legionari:** „Aveam conştiinţa clară, că în acele ceasuri juca balanţa vieţii şi a morţii poporului român".

Cu toată truda lui, pornit pe drumul rătăcirilor, înşelat de omul politic, folosit pentru alte interese de agentul străin, muncitorul prezenta doar înfăţişarea unui **cerşetor** al drepturilor sale. Un cerşetor cu sufletul tot mai pustiit, cu ochii tot mai stinşi şi astfel a continuat a fi îndelungă vreme.

Dar, Căpitanul suferea ca şi lupta pentru dreptatea unui neam. In 1933, în **Cărticica şefului de cuib** se dau spre cercetare, între altele şi problemele muncitoreşti. Muncitorul este primit de Legiune cu **dragoste,** cu înţelegere. I se spune **camarade,** devine chiar camarad, fiind socotit şi tratat ca atare.

Mai târziu, când camaradul muncitor şi-a câştigat prin sine, pe lângă dragoste şi înţălegere respectul tuturor, Căpitanul îi face onoarea de a dispune la 25 Octombrie 1936, înfiinţarea Corpului muncitorimii legionare. Din această zi de reţinut, muncitorul îşi are la îndemână organizaţia prin care, încadrat într'o disciplină naţională, pierde înfăţişarea unui cerşetor de drepturi. Deacum el poate lupta **demn** şi **eroic** pentru înfăptuirea dreptăţii, biruinţa lui fiind sigură, odată cu biruinţa hotărîtoare a dreptăţii neamului.

Până la Mişcarea legionară, muncitorului i se vorbea doar de pâine. O bucată de pâine mai bună era **momeala** celor străini de cauza lui şi a neamului. Mişcarea legionară desvoltă şi în muncitor o nouă conştiinţă, el îşi dă seama că numai o pâine mai bună nu este în stare să umple pustiul din viaţă. Apar noui ţeluri şi se conturează noui drepturi. In primul rând munca săvârşită cu cinste, cu credinţă pentru înălţarea ţării, este socotită ca un eroism, iar muncitorul ca un erou al acestei munci. Pe lângă o pâine, dreptul la **onoare** şi la **lumină** pentru el şi familie sunt recunoaşterea grijei mari ce o are Legiunea, şcoala de eroi, pentru camaradul muncitor. Dar Căpitanul proclamă cu hotărîre şi dreptul muncitorului de a se simţi stăpân în ţară, alăturea cu toţi fii neamului.

Dragostea Căpitanului, lupta deschisă, a fost înţeleasă. Am văzut atunci, cum jertfă lângă jertfă prinosul muncitorimii s'a adăogat lângă jertfa tuturor camarazilor căzuţi pentru dreptate. Prigoana desănţuită cu turbare a lovit cu sete şi în şirurile muncitorimii legionare. Insă jertfele aduse au consfinţit pentru veacuri revenirea muncitorului în matca neamului, cum şi recunoasterea de către neam a locului ce se cuvine muncitorului în ţara nouă.

Problemele muncitoreşti sunt multiple, dar pe lângă atenţia ce o dă Statul legionar soluţiilor ce nu întârzie a se arăta, în cadrul acestui stat însuşi muncitorul stăpân deopotrivă cu toţi cei de un sânge, îşi va putea croi soarta pe care conştiinţa îl va îndrepta să şi-o facă.

Lucrând pentru dreptate, trecând peste rătăcirile trecutului şi preţuind jertfele camarazilor, conştiinţa muncitorului se va îndrepta sigur, numai după legea de neînfrânt a Căpitanului: **„Dreptatea ta, în cadrul dreptăţii neamului"**, biruinţa lui, odată cu marea biruinţă a neamului.

Muncitorii înţeleg sfinţenia biruinţei totale, paşii lor fără şovăială păşesc în cadenţă aspră spre o Românie Mare, dreaptă ca razele lui şi „frumoasă ca soarele sfânt de pe cer".

V. Ceuca

„Din clipa realizării României legionare, muncitorul român e al Legiunii şi al neamului. El ascultă o singură poruncă a Căpitanului, a lui Moţa şi Marin şi a fraţilor lui muncitori căzuţi pentru biruinţa legionară.

HORIA SIMA.

Muncitorii legionari din Sibiu au serbat pomul de Crăciun

SIBIU, 1. — In cadrul unei înălţătoare şedinţe de cuib s'a desfăşurat serbarea pomului de Crăciun, al muncitorilor, aranjată de Sectorul V. din Corpul muncitorilor legionari - Sibiu.

După deschiderea şedinţei camaradul secretar *Atofane Gheorghe* a vorbit muncitorilor cu însufleţire, despre datinele strămoşeşti de Crăciun. In cuvinte frumoase exprimă apoi grija Legiunei pentru muncitori, precum şi mulţumirea de a putea în acest an, cu ocazia primului Crăciun legionar, să aibă bucuria de a simţi *cu adevărat* frumuseţea marei sărbători a creştinităţii.

A urmat împărţirea darurilor cumpărate din contribuţiile legionarilor Sect. V.: 20 perechi ciorapi, 5 rochiţe, 10 căciule, 3 costumaşe şi 100 diferite **daruri mai mici.**

Iniţiativa Sect. V. a fost urmată şi de secţiile muncitoreşti *P. T. T.* şi a *Spitalului de boli mintale.*

La aceste secţii serbarea a decurs în acelaş cadru înălţător împărţindu-se la sfârşit familiilor de muncitori numeroase daruri, mai ales îmbrăcăminte, făină şi lemne.

Frumosul exemplu al unui muncitor legionar

SIBIU, 1. — Muncitorul legionar *Aldea Nicolae,* din cuibul „Inginer Clime", a fost citat cu ordin de zi pe judeţ de către Organizaţia legionară de Sibiu.

Numitul a găsit pe stradă zilele trecute suma de lei 10.500, pe care a predat-o imediat Chesturei de Poliţie.

ARMATA şi LEGIUNEA la SIBIU

— Note din carnetul unui student —

Fără să uităm Clujul, oraşul amintirilor noastre, Sibiul începe să devină tot mai mult un oraş al nostru al sfintei tinereţe legionare. Când am pus piciorul la începutul lui Octomvrie în Sibiu am avut impresia că ne aflăm într'un câmp care trebue desţelinit. Am simţit că va trebui să facem muncă de pioneri, şi ne-am întrebat dacă nu vom cădea pe drum, copleşiţi de prea multe greutăţi.

Dar pe lângă greutăţi, am întâlnit în Sibiu şi prietenii care ni s'au oferit cu multă înţelegere şi dragoste.

Sunt clipe care răscumpără ani întregi de muncă şi suferinţă. Uneori trăim astfel de clipe în acest oraş, şi în ultimul timp destul de des. Acei care s'au gândit să ni le ofere sunt conducătorii armatei din Sibiu. Cum s'a înfiripat legătura ar fi greu să explicăm. A fost, desigur, o pornire a sufletelor, care s'au apropiat, înţeles şi preţuit. Spectatori la manifestaţiile noastre, ofiţerii din Sibiu, ne-au ascultat vorbele şi mai ales cântecele. Au cetit în inimile noastre, au văzut că suntem robii unui ideal cutremurător de măreţ care porneşte din adâncul fiinţei acestui neam şi din conştiinţa oricărui român.

La aceste sărbători, gândul a biruit şi studenţii s'au înfrăţit cu armata.

Studenţii legionari s'au dus la cazarma „Mihai Viteazul", la regimentul 90 Infanterie, la serbarea datinelor de Crăciun. Şi-au dat concursul lor, împreună cu trupa şi ofiţerii. Moş Crăciun s'a îngrijit de toţi deşi a alergat mult pela Jibou şi prin Basarabia, până a găsit regimentul. Ofiţerii şi studenţii au luat masa la popotă în prezenţa d-lui General Vlădescu şi a d-lui Colonel Vasile Chitu, mărturisindu-şi gândurile şi deschizându-şi sufletele, pentru a alunga toate insinuările făcute de duşmanii neamului despre neînţelegerile dintre armată şi legionari.

La câteva zile un grup de de 30 de studenţi legionari au luat parte la serbarea Pomului de Crăciun a ofiţerilor din garnizoană. Niciodată cântecele legionare n'au fost mai impresionante ca la această serbare, unde muzica militară acompania corul studenţilor. Aceeaşi atmosferă de prietenie a dăinuit după serbare.

Pentru sărbători cei treizeci de studenţi au fost invitaţi să ia masa la regimentul 90 infanterie împreună cu ofiţerii şi trupa.

Revine Sibiului cinstea de a fi primul oraş din ţară unde s'a realizat o atât de strânsă legătură între armată şi studenţii legionari. Noi, studenţii Clujului şi ai Sibiului, am răspuns acestor chemări cu tot entuziasmul sufletului nostru tânăr. Am văzut în această înfrăţire un semn cu un adânc înţeles: **semnul biruinţii viitorului, semnul biruinţii româneşti.**

Aşa cum am spus-o, noi ştim că disciplina militară este deosebită de disciplina legionară; fiecare cu sfera ei, fiecare cu caracterul ei. Dar aceste două discipline nu sunt contradictorii, ele se întregesc una pe alta, ele se pot suprapune în acelaş suflet românesc.

Legiunea şi armata au acelaş ideal. Soldaţi şi legionari, toţi luptă şi se jertfesc pentru ţară. „Mai presus de toate interesele personale, stă Patria cu toate nevoile ei" — aşa ne-a învăţat Căpitanul. Legionarii nu înşeală speranţele nimănui, nu înşeală speranţele neamului. Chiar sub regimul de odioasă amintire care ne-a sugrumat Căpitanul, Nicadorii şi Decemvirii şi ne-a asasinat fraţii, noi am fi luptat atunci când fiinţa neamului ar fi fost în pericol. Am fi muşcat pământul cu dinţii la frontierele ţării, luptând în prima linie. Noi ştim să ne călcăm în picioare pentru binele neamului şi nu uităm ordinul Comandantului Mişcării că legionarul este **„năpraznic de disciplinat"**.

Astăzi aducem întreaga noastră tinereţe, întreaga noastră putere de muncă şi de jertfă pe altarul naţiunii.

Manifestaţiile de înfrăţire dintre armată şi studenţi la Sibiu au fost doar începutul. Apropierea va continua tot mai strânsă şi mai rodnică.

Sufletul legionar împreună cu forţa militară v o r schimba destinul acestui neam într'un destin împărătesc. Va fi aşa cum spune cântecul nostru, brodat pe melodia lui Wir fahren gegen Engelan: **„năzuinţi şi doruri milenare Legiunea le va împlini"**.

Gheorghe Vornica
Preşedintele Centrului Studenţesc „Petru Maior" al Ardealului

Reapariţia ziarului de lup[tă] armânească „ARMATOLII"

Astăzi, când după reabilitarea [...] moniei etnice, conştiinţele român[eşti] s'au încadrat disciplinat în frontul [...] solidaritate şi renaştere naţională, [a]stând la un proces epocal de prefac[ere] umană cu *reviriment naţional* ce [...] o reformă a societăţii româneşti, [...] muitorii conştiinţei macedo-român[e] prin iniţiativa luată de a face să [...] apară săptămânal ziarul „Armatolii" au săvârşit un act istoric şi naţio[nal].

Acest act naţional a fost înfăp[tuit] acum 7 ani de vajnicii şi teme[rarii] naţionalişti macedoneni, *martirul Ia[ncu] Caranica şi C. Papanace*, fonda[torii] acestei tribune armâneşti, ce din c[auza] politicianismului iudaic a fost ne[voită] să-şi întrerupă apariţia până la a[ctul] istoric dela 6 Septemvrie 1940.

Ziarul „ARMATOLII" încă d[ela] apariţie a unit într'un singur mănu[nchi] în jurul lui toate elitele armâneşti în frunte cu neînfricaţii şi dârjii [na]ţionalişti *Iancu Caranica şi C. Pa[pa]nace*, — fondatori ai acestei trib[une] armâneşti — au luptat pe frontul [...] naţionalist având un singur crez: *[...]tul de viaţă al tuturor românilor [de] aceeaşi obârşie şi de acelaş s[...]* sânge izvorât şi transmis din v[...] strămoşilor noştri cu toată gama [...] morilor sufleteşti.

Această tribună de luptă în ci[uda] tuturor vitregiilor, a *difuzat conti[nuu] şi permanent procesul de redacţi[e] etnică naţională şi culturală, chem[ând] la mobilizare toate conştiinţele arm[â]neşti pentru câştigarea libertăţii [şi] întregirea poporului românesc.*

Dela această tribună, cu o vie p[ro]pulsiune s'au propagat marile ideal[uri] cari au înflăcărat inimile, au o[...] voinţele creind *climatul cel mai pri[el]nic pentru faptele de eroism şi în[căl]tătoare acte de jertfă, ce au con[tribuit] la plămădirea temeinică a spiritu[lui] de solidaritate naţională, ducându[-ne] la realizarea unui stat naţionalist [le]gionar al tuturor românilor de [p]e tutindeni.*

Tot în paginile ziarului „ARM[A]TOLII" s'a oglindit şi viaţa eco[no]mică-socială a aromânilor — asem[ă]nător păstorilor bârsani (mocani) [—] cari, prin emigraţiunile ce le făce[au] cu o regularitate astronomică cu t[ur]mele lor de oi dela munte şi câmp şi vice-versa, *au fost un element [de] unitate şi expansiune socială şi ec[o]nomică.*

Şi după reapariţie, tribuna arm[â]nească nu s'a abătut dela menirea [sa] istorică şi naţională şi cu aceeaşi [...]prigă intensitate continuă lupta ad[...] cită pe teren naţionalist legionar, [...] cu seamă că dinstinsul, energicul şi [...] merarul naţionalist legionarul *C. P[a]panace* a polarizat în jurul aces[tei] tribune energii tinere şi dinamice [...] vor munci cu toată fervoarea într[...] suflu de cadenţă nouă *pentru câş[ti]garea libertăţii* şi întregirea popor[u]lui românesc cu fraţii lor armat[oli] cari au ridicat steagul Românimii d[in] Balcani, făcând zid împotriva tutur[or] asupririlor şi nelegiuirilor şi cari [...] au integrat suferinţele şi năzuin[ţe]lor milenare pentru totdeauna cu c[ele] ale românilor de sub jugul milen[ar] maghiar.

Dr. I. I. Ghelasse

Incendiu în comuna ALŢINA - SIB[IU]

SIBIU, 1. — La gospodăria, fem[eii] Paraschiva Tobiaş din comuna A[l]ţina, judeţul nostru, a izbucnit un in[]cendiu, din neglijenţa ei, care i-a m[i]stuit în flăcări gospodăria.

A ars în întregime casa, în pod[ul] căreia, erau depozitate cereale, mo[]bilier, îmbrăcăminte etc., în valoa[re] de 40.000 lei.

Moartea subită a unui munci[tor]

SIBIU, 1. — Muncitorul Matosi I[o]sif, de 52 ani, din localitate, str. R[...]tarilor 25, a încetat din viaţă sub[it] în timp ce se afla în atelierul d[e] tâmplărie Ignatz Bela din str. Oc[...] No. 10.

Cauza: atac de cord.

Ungurii au deslănţuit de Crăciun, în Ardealul ocupat, o adevărată teroare

De Crăciun n'au fost îngăduite practicile tradiţiilor noastre. Bisericile au fost închise, iar colindătorii bătuţi şi acuzaţi că fac propagandă legionară. Fraţii noştri s'au rugat, închişi în casă, pentru triumful dreptăţii.

In regiunile româneşti primite vremelnic de către Unguri, opresiunea şi tirania continuă cu aceeaşi înverşunare. Duşmanii noştri de totdeauna nu îşi pot stăpâni pornirile bolnăvicioase, astfel că se dedau la tot felul de acte reprobabile şi profund compromiţătoare pentru ideea de stat maghiar cu pretenţiuni de nimic justificate. In Ungaria, populaţia românească îndură un adevărat martiraj, rezistând demn şi eroic la toate umilinţele şi vexaţiunile cotidiane ale autorităţilor ungureşti. Subt raport economic însă, situaţia este cât se poate de jalnică şi pentru ţărănimea maghiră subjugată clasei latifundiare.

Paharul suferinţei

Printre ultimii Români care au trecut frontiera la noi, sunt Rohnean Gheorghe şi Timiş Nicoară din codrii Maramureşului; Tomoiagă Vasile şi Pop Ioan din mândra Ţară a Bihariei.

Cei patru tineri flăcăi români şi-au părăsit vetrele strămoşeşti chiar în ajunul Crăciunului. Ei nu mai puteau suporta batjocura, la care erau supuşi zilnic din partea jandarmilor cu pene de cocoş şi a funcţionarilor unguri, nou veniţi în sat. Şi paharul suferinţei s'a umplut chiar în ajun de Crăciun, atunci când amintirile au năvălit potop, făcând să strângă, pe furiş, sub gene, o boabă de lacrimă.

Sosise Crăciunul, sărbătoarea bucuriei de altădată, când în sate se umbla cu „Steaua" şi „Vicleimul", când fiecare român îşi vede casa luminată de voie bună.

Anul acesta, Crăciunul a fost o mare suprindere; parcă era ceva din altă lume.

Nu se ştia dacă este un coşmar sau un blestem dela Dumnezeu. Aceasta, pentru o clipă numai. Ţăranul român a sărbătorit Crăciunul, cu toată sărăcia şi durerea, închis în inima lui, cu gândul la România, care se clădeşte pe jertfă, pe morminte. Şi, astfel, gândul l-a dus spre o lume nouă în care vedea o ţară refăcută în marş spre biruinţă. Se vedea răzbunat, se vedea la un loc cu acei care au plecat.

In seara de Crăciun credinţa în ei s'a făcut munte; cu ea vor înfrunta toate furtunile; ea va contribui la reconstrucţia României, pentru care au murit şi sângerat veacuri dearândul atâtea generaţii.

Aceeaşi crudă stare de lucruri

Dar Rohnean şi cei trei camarazi ai săi din Maramureş şi Bihor, n'au putut să mai stea în casa părintească. Au trecut peste puterea amintirilor duioase şi cu cuţitul la brâu, în miez de noapte, s'au îndreptat spre frontieră. Setea lor de libertate deveni imensă.

Ei voiau să lucreze, dar în Ungaria nu li se da de lucru. Ei voiau să fie oameni de treabă, liniştiţi la ei în sat, dar erau mereu hărţuiţi. Iată câteva frânturi din povestirea lor tristă:

„Am voit să muncim ca înainte, la lemne, dar ungurii ne-au dat afară. A..u voit să vorbim între noi româneşte, dar ungurii ne-au oprit chiar să ne dăm bineţe în limba noastră. N'aveam în sat să ne plângem la nimeni. Au venit funcţionari noui, care nu ne ascultă, iar dacă îndrăznim să stăruim, suntem batjocoriţi. N'avem preoţi şi nici învăţători, doar cântăreţii bisericeşti fac slujbele în biserică.

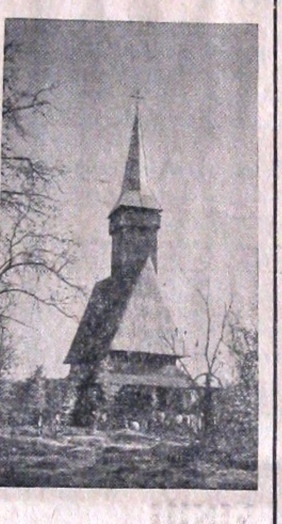
Pe lângă faptul că suferim şi pătimim sufleteşte, rămânând tare pe credinţa noastră — spune unul din cei veniţi — **în Ardealul nostru căzut sub Unguri, este o mare, o nemai pomenită sărăcie.**

Mare lipsă de alimente

Nu este tocmai ceeace ne trebue mai mult; n'avem sare; n'avem petrol; n'avem zahăr, iar mălaiul este puţin şi stric.' Parcă a dat Dumnezeu un blestem sau Ungurii nu ştiu să conducă, — spune un alt camarad venit în ajun de Crăciun în România.

...Fără un pic de inimă

Umilinţă, p igoană, sără:ie, aceasta este linia generală a situaţiei

fraţilor noştri rămaşi sub stăpânire maghiară.

Pătura conducătoare a Ungariei este învăţată să stăpânească în mod barbar, să secătuiască toate bogăţiile ţării şi să aibă în faţă numai iobagi sau o pătură de oameni neputincioşi, pe care să-i spolieze în tihnă şi fără un pic de inimă.

De Crăciun, bisericile au fost închise

Cel mai proaspăt sosit din regiunea ocupată de Unguri este însă un român din Secuime. El a venit a treia zi de Crăciun.

Intrebat de noi cum s'a sărbătorit Crăciunul în partea ' ii, camaradul nostru a început să povestească plin de amărăciune:

— **„In unele sate româneşti, bisericile au fost închise de Unguri, încă, din ajunul Crăciunului.**

Românii, la marele praznic al Naşterii, au îngenunchiat în casă, în faţa icoanelor, şi s'au rugat fierbinte pentru triumful dreptăţii.

In alte părţi s'a deslănţuit o adevărată teroare. Colindătorii care au îndrăznit, potrivit tradiţiei, să vestească Naşterea Mântuitorului, au fost opriţi şi bătuţi, astfel că şi azi mulţi copii sunt bolnavi în pat.

N'a fost îngăduită nici o practică a tradiţiei bisericii noastre. Nu au fost lăsaţi să umble cu „Steaua", pentru motivul că fac propagandă legionară. Orice stăruinţă a fost imediat reprir ată prin bătăi şi ameninţări, făcându-se chiar şi mai multe arestări".

Oricine îşi poate astfel imagina tristeţea Crăciunului din Ardealul ajuns din nou sub robie. Dar să nu se uite că nu este faptă fără răsplată.

PRIN ARDEALUL OCUPAT

In sărbătoarea Crăciunului acesta am simţit parcă mai tare chiar decât în momentul retragerii, nesfârşitul nostalgiei după Ardealul improvizat pentru o altă ţară. Am auzit poveşti duioase, pline de melancolii istorice, dela cei cari au putut să-şi vadă Ardealul în preajma sărbătorilor.

E ciudat cum Ardeleanul deşi e grav şi tare ca o stâncă e în acelaş timp izvoritor de lacrimi, aşa cum ar ieşi prin miracolul din granit dintr'o prea groaznică tăcere milenară.

In comuna H. din jud. Sălaj au vrut să cânte câţiva colindători „clandestini": O ce veste minunată... Abia începută, au izbucnit în plâns şi s'a oprit cântecul în nodul amar al gâtului. Afară ningea mai departe peste plopi, peste merii săditi de bunicul meu, peste cimitirul care a crescut prea mult în ultima vreme...

Casa preotului era singură, pustie şi rece, ca cenuşa cărţilor româneşti arse. E prea mult întunerec şi singurătate în casele preoţilor alungaţi din Ardealul de Nord, ca să se rupă legătura dintre datina românească a cântecelor şi sărbătorilor şi preotul purtător de rugăcinue şi românitate... In curând va năvăli soarele deodată prin toate ferestile...

•

In casele din Ip. după cum îmi spune un Român scăpat din groaznicul măcel, sângele n'a fost şters încă.

Probabil că Ungurii şi-au dat seama că nici nu se poate şterge. Va răsări mereu ca un strigoi teribil în conştiinţa lor mormântul acela în amestec de copii de leagăn şi oameni de alte vârstei.

•

In comuna C., jud. Sălaj, au umblat din casă în casă să treacă la romano-catolicism. Fără îndoială că nu s'a pus problemă de **convertire**, fiindcă nu se poate pune, nefiind deosebire de credinţă, dar s'a vrut să se suplanteze maghiarizarea.

Bătrânul preot Fl., care a purtat atâta Ardealul în el de 80 de ani, a ţinut o predică împotriva acestei incursiuni religioase de maghiarizare. Intâi au voit să-l trimită la lagăr, apoi la intervenţia unui ungur din comună, care era scandalizat de mijloacele lor, a fost arestat în casă. Acolo se roagă în toată măreţia preoţilor Ardeleni de pe vremuri bătrânul părinte Fl., se roagă şi priveşte printre stropi de lacrimi spre Meseş, spre Ciucea, dincoace de Ciucea, spre noi. Odată nu vom mai putea rezista privirilor lui.

D-nul HORIA SIMA s'a reîntors în Capitală din vizita făcută la Lugoj.

BUCUREŞTI, 1. (Rador) — D-l Horia Sima, comandantul Mişcării legionare şi vicepreşedinte al Consiliului de miniştri, care a vizitat Lugojul, unde a făcut inspecţii la autorităţi şi organizaţia legionară, a sosit în Capitală.

Incendiu în gara Anhalt din Berlin.

Berlin, 1 (Rador). — In dimineaţa zilei de 30 Decemvrie 1940, la orele 6,40, a isbucnit un incendiu în gara Anhalt din Berlin. Focul a cuprins o serie de birouri, precum şi ghişeele de vânzarea biletelor. Circulaţia trenurilor continuă ca şi mai înainte.

Preţurile de pe piaţa Sibiului

SIBIU, 1 — In ultimele zile, s'au înregistrat pe piaţa noastră, următoarele preţuri:

Cereale: Grâu 850—950 lei 100 kg; orz 550—575 lei 100 kg; ovăz 430 lei 100 kg şi porumbul nou 500—550 lei 100 kg.

Legume: Fasolea 1 kg 22—24 lei; ceapă 14—16 lei kg; cartofi 4—4.50 lei kg.

Nutreţuri: Fân 250—265 lei 100 kg; paie 100—110 lei 100 kg.

Carnea: Porc Ia şi a IIa 72—76 lei kg; vită I şi a IIa 50—52 lei kg; slănină crudă 76—80 lei k~· osânză 82—84 lei kg; slănină afumată 110 lei kg şi slănină veche 120 lei kg.

Păsări: Una pereche găini 180—190 lei; pui mici 70—75 lei buc. şi curci mari 350—400 lei buc.

Ouăle: 5—6 lei buc.

Situaţia însămânţărilor de toamnă

SIBIU, 1 — Camera de Agricultură a jud. Sibiu a încheiat campania de toamnă. De acum începând se pregăteşte campania de primăvară, aprovizionarea cu seminţe etc.

Insemânţările de toamnă, sunt peste 100%, faţă de anii trecuţi.

S'a sămânat: 21452 Ha. grâu; 162 Ha. secară şi 59 Ha. orz.

Târgurile din judeţul Sibiu

SIBIU, 1. — In următoarele comune din judeţul nostru, se ţine târg săptămânal:

Sibiu: Târg săptămânal de vite şi mărfuri în zilele de Marţi şi Vineri; *Nocrich:* Sâmbăta, de vite şi mărfuri; *Sălişte:* Lunia, d e vite şi mărfuri; *Miercurea-Sibiului:* Sâmbăta, de vite şi mărfuri; *Ocna-Sibiului:* Sâmbăta, de vite şi mărfuri; *Ludoş:* Joia, de vite şi mărfuri; *Poiana-Sibiului:* Sâmbăta, de vite şi mărfuri; *Răşinari:* Sâmbăta, piaţă de alimente şi *Cisnădia:* Sâmbăta, deasemenea, numai piaţă de alimente.

Timpul neprielnic a restrâns serios operaţiile de bombardament ale aviaţiei britanie

LONDRA, 1 (Rador). — Un comunicat dat Luni de Ministerul Aerului declară: Timpul foarte neprielnic a restrâns serios operaţiile de bombardament ale aviaţiei britanice în noaptea de Duminecă spre Luni. Cu toate acestea, mici formaţiuni ale avioanelor noastre au atacat porturi situate în Germania şi teritoriile ocupat de inamic. Lipsesc două din avioanele noastre.

Ştiri

— In noaptea de 28 spre 29 Decemvrie, agentul poliţienesc Andrei, trecând pe str. Rotarilor, a dat peste o bicicletă, rezimată de zidul unui imobil, iar la distanţă oarecare doi indivizi suspecţi, cari observându-l, au luat-o la fugă, făcându-se nevăzuţi, pe străzile laterale. Bicicleta care poartă Nr. 152-Sibiu, a fost adusă la poliţie. Proprietarul, căruia i s'a furat această bicicletă, este învitat la poliţie, spre a şi-o ridica.

•

Comercianţii de piei tăbăcite din localitate, au înaintat deunăzi o plângere la Camera de Industrie şi Comerţ, asupra evidenţei vânzărilor în detail, adică cu amănuntul, prin care roagă să se intervină la forurile competente superioare, ca evidenţa să cuprindă, numai vânzările în engros, în bucăţi întregi, căci altfel, aceasta este totdeauna inexactă şi prea complicată.

In acest sens, Camera a intervenit la Ministerul Coordonării Economice.

INFORMAȚIUNI

Ziarul „Inălțarea“ urează cititorilor, colaboratorilor și sprijinitorilor săi AN NOU FERICIT și LA MULȚI ANI.

•

Următorul afiș a fost lansat înainte de apariția ziarului: Apare zilnic dela 1 Ianuarie 1941, **INĂLȚAREA**, primul ziar al Ardealului în Statul Național-Legionar.

Colaboratori: Traian Brăileanu, Dan Barbilian, Emil Bulbuc, Dr. T. Bodogae, Aorn Cotruș, Ion Costea, președintele Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat, Dr. Ovidiu Comșia, Emil Cioran, Radu Dragnea, M. Gafțoiu, Traian Herseni, Pr. Ilie Imbrescu, Victor Medrea, Adrian Maniu, Ilie Olteanu, N. Petra, N. Petrașcu, A. S. Popovici, Preot Liviu Stan, Prof. Const. Stoicănescu, Dr. E. Stoicovici, Gh. Voinica, președintele centrului studențesc „Petru Maior“.

•

Casa Culturală din comuna Apoldul de sus aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 19 Ianuarie 1941, la orele 15 se va ținea în localul școlii primare licitație publică pentru lucrările de tâmplărie necesare la edificiul casei culturale.

Direcțiunea.

•

— **Cinematograul Rio:** De Revilion și Anul Nou prezintă marele program dublu: 1. Un formidabil film senzațional și de aventuri **„RAZA MORȚII“** (premieră pe țară) cu **Valeria Hobson, Lawrence Oliver și Ralph Richardson.** Problema sborului dirija prin unde.

2. **„STEAUA NORDULUI“** (premieră), cel mai nou și mai reușit film cu **Sonja Henie și Tyrone Power.** Reprezentații de 3 ore începând dela orel 4.30, 7.30 și orele 9 seara; de Anul Nou: dela 3, 4.30, 6, 7.30; iar ultima dela orele 9 seara. Joi, 2 Ianuarie ultima zi de rulare.

•

Orariul magazinelor și întreprinderilor industriale până la 6 Ianuarie

SIBIU, 1. — Printr'o decizie a ministerului muncii s'a hotărît ca întreprinderile comerciale (magazinele) și industriale din întreagă țara, să aibă următorul orar: Marți, 31 Decemvrie, vor fi deschise și la amiază, iar seara vor fi deschise o oră în plus; Miercuri, 1 Ianuarie, vor fi închise toata ziua; Joi, Vineri și Sâmbătă vor fi deschise în orele obicinuite; Duminecă, 5 Ianuarie, sărbătoare legală; Luni, 6 Ianuarie (Botezul Domnului), vor fi închise toată ziua.

Duminecă, vor fi deschise până la 12, frizeriile și magazinele alimentare.

Activitatea Băncii „Creditul Național Agricol“ la Sibiu

Se dau credite eftine pentru agricultorii dornici să mărească producția pământului

SIBIU, 1. — Banca „Creditul Național Agricol“ cu sediul central în București, a înființat o sucursală în localitate, pe strada Regina Maria 15. Scopul acestei bănci este de a acorda micilor agricultori credite eftine, pentru a mări producția pământului lor, printr'o exploatare mai rațională, sau a complecta și îmbunătăți inventarul lor cu unelte, mașini agricole sau vite de muncă. Banca oferă împrumuturi în condițiuni avantajoase și întreprinderilor industriale agricole.

Azi, se cere mai mult ca oricând, ca fiecare agricultor să-și mărească și să-și îmbunătățească producția pământului; fiecare gospodărie să fie bine înzestrată, contribuind astfel la buna starea generală.

Pentru orice informațiuni în legătură cu formalitățile și operațiunile de împrumut, sucursala din Sibiu stă la dispoziția agricultorilor, în fiecare zi, între orele 8—13.

— **Căutăm corespondenți în toate centrele Ardealului și ale Banatului.**

Din activitatea secții medicilor legionari din jud. Sibiu

SIBIU, 1. — Secția medicilor legionari din Sibiu, condusă de d. dr. Const. Banu a înființat în cadrul „ajutorului legionari" un serviciu de ajutor medical denumit „Ajutorul medical legionar".

Acest serviciu își împlinește misiunea dând bolnavilor consultații și împărțind medicamente în mod cu totul gratuit.

Până în prezent, dela înființare, secția a dat aproximativ una sută zece consultații.

In dorința de a da și muncitorilor un ajutor efectiv, secția a luat inițiativa strângerii unui mic fond pentru cantina muncitorească. In acest scop s'a adunat suma de 4200 lei, care a fost vărsată „Ajutorului legionar" pentru fondul cantinei.

Conducerea secției a luat deasemenea hotărîrea combaterii bolilior sociale în mediul muncitoresc.

Urmărind acest țel secția a pornit activitatea pe teren. Astfel a făcut o descindere la fabrica Feltrinelli din Tălmaciu unde o echipă compusă din d-nii dr. Crăciun, dr. Păcurariu, dr. Popescu, dr. Teleman și dr. C. Banu, ajutați de medicul fabricei, dr. Iosif au consultat, în ziua de 7 Decemvrie a. c. 108 lucrători, iar in ziua de 15 Decemvrie 112 lucrători. Consultările au constat dintr'un examen radiologic al plămânilor, examenul conjuncturii și examenul sângelui.

Arestarea unei bande de minori la Sibiu

SIBIU, 1. — Organele noastre polițenești, au reușit să aresteze, o bandă de hoți minori, formată din: Pâșu Ioan, șeful bandei, Hampu Andrei și Paștiu Notaru, care se îndeletniceau cu furturile de pături de pe cai, căruțe și dela mașinile ce staționau pe străzi.

Până acum, hoții precoci, au recunoscut următoarele furturi: Două pături, dintr'o căruță ce staționa pe str. Mitropoliei; una desagă cu 3 saci, din Piața Mică; una pătură dintr'o mașină germană, pe str. Pulberăriei; una pătură dintr'o mașină de lux, de pe str. Regele Mihai I; două pături, de pe caii unei căruțe, pe str. Râului, colț cu str. Protopop Rusu; una pătură, dintr'o mașină de lux, de pe str. C. Brâncoveanu, vis-a-vis de „Seta".

Cercetările continuă la biroul judiciar al poliției. Păgubașii sunt invitați, la poliție, spre a-și ridica obiectele, cu cerere înscrisă.

O descindere a autorităților polițienești în cartierul Lazaret

SIBIU, 1. — O echipă a biroului judiciar, în frunte cu d-l comisar Barna, a făcut o nouă descindere în cartierul „Lazaret", de peste gară, în partea locuită de țigani, cari se dedau în permanență la furturi, în oraș și în comunele din jur.

Și de astădată, descinderea poliției, a dat rezultate satisfăcătoare, descoperindu-se la anumiți indivizi: alimente, păsări, obiecte casnice etc., furate în ultima vreme.

Cu această ocazie au fost ridicați dela domiciliu și conduși la poliție, următorii: Boica Edveș, Varga Mateș, Sárkezsy Hundrig zis Alexandru, Sarkezsy Filipescu, Tufa Didu, Nini Gheorghe, Porțu Iancu, Lică Mina și Ciurar Maria.

Cei arestați cu actele dresate vor fi înaintați Parchetului.

Arestarea unui hoț de oi

SIBIU, 1. — Jandarmii din secția Miercurea Sibiului au reușit să aresteze pe individul Ioan Trehenia, originar din comuna Tilișca. Numitul, în luna trecută, a furat 48 oi, în valoare de peste 20.000 lei, proprietatea locuitorilor: N. Dragomir și Solomon Zohiu, din comuna Ungurei, județul nostru.

Acțiunea „Ajutorului Legionar" la Sibiu

SIBIU, 1. — Acțiunea „Ajutorului Legionar" se desfășoară în localitate cu o deosebită intensitate, sub comanda părintelui *dr. T. Bodogae.* Până la 24 Decemvrie s'au încasat în bani suma de 1,280.000 lei, iar în natură s'a adunat făină, grâu, cartofi, lemne, haine, încălțăminte, etc. în valoare de 1,603.000 lei, deci în total aproape trei milioane lei s'au destinat frumosului și utilului scop, pe care îl urmărește „Ajutorul Legionar".

Intre cei mai importanți donatori care au răspuns la apelul „Ajutorului Legionar", amintim în primul loc *Mitropolia ortodoxă din Sibiu,* care a dăruit suma de 50.000 lei și a pus la dispoziția „Ajutorului", în mod gratuit, un local.

Prefectura județului Sibiu contribue la cantinele școlare ale copiilor săraci cu 600 mese zilnic, în valoare de 100.000 lei; primăria municipiului Sibiu contribue la susținerea cantinelor școlare cu suma de 50.000 lei și a donat 125 stângeri lemne de foc; societatea ortodoxă a femeilor române, filiala Sibiu și Cluj, cu suma de 30.000 lei și îngrijește cu haine și alimente treizeci de familii de refugiați; Corpul VII armată a suportat cheltuiala îmbrăcării a zece copii săraci; firma „Negovanul" a dăruit 50.000 lei și 10 vagoane lemne; firma Floașiu 50 fețe de masă și 1000 kg făină; Fabrica de cuțite a dat 200 tacâmuri în valoare de 40.000 lei; depozitul de făină Ciuca (fost Pollak) 500 kg făină.

D. dr. T. Bodogae, șeful „Ajutorului Legionar" mulțumește tuturor donatorilor amintiți mai sus cât și celorlalți, rugându-i să creadă că prin donațiile lor au făcut o adevărată operă de ajutorare și ridicare, pornită pe linia marilor realizări legionare.

In zilele de 22, 23, 24 Decemvrie s'au împărțit următoarele alimente: 2700 kg făină; 2100 kg untură și carne; 450 kg zahăr; 98 perechi de ghete și bocanci; 60 paltoane; 180 bucăți albituri; 50 flanele; 15 vagoane lemne de foc, plasându-se în acelaș timp la lucru 250 de persoane, în majoritate refugiați.

Completarea comitetului de conducere al Reuniunei Române de muzică „Gheorghe Dima" din Sibiu

Sibiu, 1. — In cadrele adunării generale anuale a Reuniunii Române de muzică „Gh. Dima", ținută deunăzi în sala de ședințe a primăriei municipiului nostru, sub prezidenția dlui dr. Sever Pop, asistat de păr. prof. Alexandru Popa, dela Academia teologică, în calitate de secretar general al Societății, s'a făcut complectarea comitetului de conducere al acestei vechi și cunoscute reuniuni transilvănene, cu următoarele persoane: d. dr. Simion Mitea, ajutor de primar al municipiului, ca vice-președinte al Societății; Lazăr Albu, casier; păr. prof. Dumitru Călugăr, secretar de ședințe; membrii în comitet, d-nele: Veturia dr. Ghibu, vice-preșdinta Filarmonicei clujene, Lucia Cosma, Aurora Tâmpănaru; dnii: dr. Ioan Cairuțiu, Ilie Brad și Iosif Deac; cenzori: Ulpiu Petrișor, Grigore Denghel și Constantin Irimie, iar noui membri onorari dnii: păr. prof. Timotei Popovici, Candid Popa și Al. Odor.

Deasemeni, în cadrele adunării, s'a făcut un călduros apel către bunii români, să se înscrie cât mai mulți, ca membri și coriști, iar dirijorul corului, păr. prof. Petre Gherman, a anunțat primul concert al Reuniunii, care va avea loc în prima parte a lunii Februarie 1941. In acest scop se vor ține probe generale, începând de după Bobotează.

Fapta unui căruțaș din jud. Sibiu

SIBIU, 1. — Individul Nicolae Stoica, din comuna Săcădate, mergând cu căruța pe șoseaua națională, dela Sibiu spre casă, a luat în drum și pe femeia Dobra Săcuiu din comuna Bradu.

La km 307, căruțașul, a sărit la biata femeie s'o gâtuiască, pentru a o jefui. Femeia a scăpat cu fuga, lăsând în căruță, obiecte casnice în valoare de 1600 lei.

Sfințire de troiță la Sebeșul de jos (Sibiu)

AVRIG 1. — Zilele trecute s'a desfășurat în comuna Sebeșul de jos solemnitatea sfințirii unei troițe.

La această solemnitate au luat parte unitățile legionare ale sectorului Avrig, cu toate garnizoanele precum și unitățile sectorului Șelimbăr în frunte cu șeful de sector Păr. Călin.

După serviciul religios al sfințirii au luat cuvântul Prof. Tarchilă, legionarul Croitorul și șeful de sector dr. C. Banu.

Indrăzneată spargere la casele parohiale ale bisericei Franciscane din Sibiu

SIBIU, 1. — Duminecă, la orele 14.30, s'a întâmplat o îndrăzneață spargere, la casele parohiale ale bisericei Franciscanilor din localitate, în următoarele împrejurări:

In timp ce preotul Filip Otmar se găsia în biserică, a fost anunțat de preotul Kerestes Albin, că o ușe dela coridorul caselor parohiale, cari sunt lipite de biserică, a fost forțată. Ieșind afară să vadă situația, cei doi preoți, au observat un individ suspect, care văzându-se descoperit, a luat-o la fugă, prin spatele închisorii militare, încărcat de obiectele furate (costumul de haine, pantofi, cearceafuri etc.), Cei doi preoți franciscani l-au urmărit de aproape. La strigătele lor, santinela închisorii a somat pe fugar să se oprească. Acesta a executat și prins, a fost condus la Chestura Poliției. Aici a fost cercetat de domnii: comisar Oana și agent Andrei, stabilindu-se că se numește Didu Bălășcău, zis Traian Căldărariu, domiciliat în Drumul Poplăcii, țigan în vârstă de 19 ani.

Cercetările la poliție continuă întrucât se crede că acesta este autorul și a altor spargeri săvârșite în orașul nostru, în ultima vreme. După aceasta spărgătorul, va fi înaintat cu actele dresate la parchet.

O Turmă și un păstor

Mitropolitul Nicolae al Ardealului vorbește credincioșilor săi din pământul atribuit Ungariei

De Sfintele Sărbători, I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae a trimis un cuvânt de mângâiere și îmbărbătare creștinească fraților rămași în Ardealul cedat. Reproducem aci câteva fragmente:

„Pământul scump al țării întregite prin jertfe fără seamăn ne-a fost sfâșiat în bucăți și milioane de frați ai noștri au ajuns sub stăpâniri străine. Timpul nostru e timp de luptă, de zbucium și de frământare. Să nu fim mici de inimă, ci să ne păstrăm tare credința în dreptatea noastră, nesovăitoare nădejdea în izbânda noastră, hotărîtă și neînduplecată voința noastră în urmărirea țintelor înalte și a îndato... serioase ce le avem către noi și către neamul nostru.

Să sporim iubirea frățească între noi, să fim una în gândurile noastre și nedespărțiți în simțămintele noastre. Să trecem gândul peste granițî la frații noștri, căci dragostea de frate nu cunoaște piedici și nu este putere pe lume să o oprească în cale ei. Fiți, iubiții mei fii sufletești, cu ascultare către toți cei dela conducerea țării, ca să le înlesnim sarcina și răspunderea lor cea mare. Ajutați pe cei lipsiți dintre voi și nu lăsați, mai ales în aceste zile de sărbătoare, pe nimeni în lipsuri și năcazuri.

Pinacoteca mării

Cedarea Cadrilaterului a constituit pentru iubitorii de artă, o amaral Balcicului, în plină libertate de acel colț de străveche viață românească, în Balcic mai ales, un climat artistic de înaltă clasă, pe care evenimentele din această toamnă l-au răvășit. Balcicul românesc a fost, în ultimul timp, centrul de întâlnire al scriitorilor și al artiștilor de toate nunat orașul, au luat cu ei toată zestrea valurilor mării, s'a plămădit

Pinacoteca mării își așteaptă înlentele s'au simțit sub cerul albastru al Blaciului, în plină libertate de creație și afirmare. — O natură blândă, o viziune marină desăvârșită și o atmosferă prielnică, le-a stimulat năzuințele creatoare de frumos. —

Se poate vorbi, pe drept cuvânt, de un curent artistic și literar al Balcicului. — Cândva, după mai multă trecere de vreme, un istoriograf va putea, din materialul bogat, oferit de artiștii și literații Balcicului, să stabilească valoarea acestor năzuințe. — Poate că niciodată, la noi, nu s'au întâlnit la un loc mai mulți sculptori, pictori, muzicanți și literați, ca, în ultimii ani, la Balcic. — Luase naștere o ambianță specifică Balcicului și se cimentaseră raporturi de indestructibilă prietenie între toți acești creatori și iubitori de frumos. —

Arta și cuibul lor de vis s'a năruit, iar cei ce, în alte veri, se grămădeau în acel minunat colț de refugiu, trebue să se gândească, să-și ducă în altă parte povara firii lor romantice. Poate că după ce se vor limpezi apele nenorocirilor, într'un ureș de tinerețe biruitoare, vom porni să reclădim un nou Balcic, într'o altă parte însorită a litoralului românesc. — Și dacă se va realiza, se vor întâlni din nou toți cei ce și-au dăruit o parte din suflet pentru gloria Balcicului de altă dată și vor întinde o punte de vis peste anii întunecați.

Până atunci însă, trebue să ne gândim în ce chip trebue păstrat climatul artistic al Balcicului pierdut. —

În primul rând, trebuesc adunate toate sculpturile și tablourile de inspirație marină, pentru a se depozita la loc sigur. — Ele însă nu trebuesc ținute sub cheie, ci puse în lumină, pentrucă lumea iubitoare de artă să le poată viziona în orice moment. — O evocare mai puternică a Balcicului pierdut, decât în felul acesta, nu e cu putință. — La plecare, cei ce au ținut în mână destinele acestui minunat ...rășel, a uluat cu ei toată zestrea de creație artistică și ea nu-și așteaptă decât omul care să se îngrijească de soarta ei.

Pentru toate aceste motive, sugerăm celor în drept, înființarea unei *pinacoteci a mării*, ea corespunzând dorinței unanime a tuturor iubitorilor de artă și frumos. — Locul ei este undeva pe malul mării, și înfăptuirea ei nu este imposibilă. — Există, pe malul mării, la Constanța, un palat, în care, altădată, au zornăit zarurile celor mai deșănțate jocuri de noroc și unde s'au irosit averi fabuloase pentru satisfacerea viciilor. — Astăzi, acest local stă, ca o mustrare, gol și părăsit. — Nu i s'a dat nici o întrebuințare.

Pinacoteca mării poate fi, deci, găzduită în *Cazinoul* dela Constanța.

Acolo trebuesc adunate și depuse de către toți cei ce le posedă, lucrările artistice de inspirație marină. — Cazinoul dela Constanța așteaptă de mult o reabilitare și ar fi o cinste ce i s'ar face dacă ar găzdui această pinacotecă. În locul jucătorilor maselor de joc va fi mult mai plăcut să vezi în Cazinoul dela Constanța o lume smerită și iubitoare de frumos, admirând o pânză de *Teodorescu-Sion, Tonitza*, ori *Pătrașcu*, ca să nu mai vorbim de o întreagă școală de pictură marină.

Pinacoteca mării își așteaptă înfăptuitorul.— Ministerul Artelor, nu va scăpa prilejul acesta, punând astfel în valoare o zestre artistică de neprețuit, care va face cinste țării noastre. — Ea va fi un minunat prilej de propagandă românească, deoarece, în cadrul ei, vor fi reunite toate străduințele de creație artistică românească, de inspirație marină. — Și va fi, totodată, o instituție artistică unică.

Dumitru Imbrescu

Politica externă a Bulgariei rămâne neschimbată

Sofia, 1 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Ziarele bulgare de Luni dimineață publică cuvântarea pe care d. Popov, ministrul de externe al Bulgariei a ținut-o în Sobrania cu prilejul votării bugetului Ministerului de externe.

Din cele publicate de ziare rezultă că **d. Popov a subliniat în declarațiile sale că politica externă bulgară rămâne neschimbată.**

Calea politicei externe bulgare își are drept scop susținerea intereselor poporului bulgar.

Oratorul a mulțumit Sobraniei pentru încrederea manifestată prin votarea bugetului și a încheiat ridicându-se împotriva vocilor de pe stradă, c... vor să influențeze politica guvernului.

Italienii rezistă cu tenacitate la Bardia

LISABONA, 1 (Rador) — Corespondentul Agenției „Stefani" transmite:

Presa portugheză subliniază faptul că chiar din știrile pornite din sursă engleză rezultă că localitatea Bardia rezistă cu vitejie împotriva atacurilor britanice.

Trupele italiene rezistă cu tenacitate. Ziarele portugheze scriu că rezistența dela Bardia constitue o frumoasă pagină din istoria războiului actual.

Raporturile dintre România și Bulgaria trebue să fie bune

Un articol al ziarului bulgar „Mir"

SOFIA 1 (Rador). — Anunțând înapoierea delegației bulgare care a fost la București în legătură cu reglementarea unor clauze financiare prevăzute în acordul dela Craiova, ziarul „Mir" scrie între altele:

Lichidarea greutăților financiare și aplicarea clauzelor economice prevăzute în acordul dela Craiova, nu face decât să ne bucure.

Credem că aceasta va îmbunătăți raporturile noastre cu această țară, fapt care este de mare importanță pentru noi, având în vedere necesitatea de a fi în raporturi bune cu România și de a întări raporturile comerciale cu ea.

Pentru noi este important să putem importa petrol din România, iar România să importe produsele noastre.

Președintele Roosevelt a explicat poporului american de ce dă materiale de războiu Angliei

WASHINGTON, 1 (Rador). Președintele Roosevelt a început discursul său de Duminecă seara, rostit la gura sobei, că *nu va vorbi despre războiu, ci despre securitatea națiunii*, căci scopul cel mai de seamă al președintelui vostru este de a vă feri pe voi, pe copiii voștri, pe nepoții și strănepoții voștri de un războiu, pentru menținerea independenței americane.

Poporul american a făcut față crizei din 1933 cu realism. Să facem față acestei noui crize cu acelaș realism. Niciodată din vremea războiului de succesiune civilizația americană nu a fost amenințată ca acum.

Oratorul a examinat apoi semnarea pactului tripartit dela Berlin, prin care două națiuni din Europa, și una din Asia s'au unit împotriva Statelor Unite, pentru cazul când acestea le-ar sta în cale. Dar nu trebue să se uite tendințele de a domina, a acestor puteri și declară că regimurile lor nu se vor putea acomoda niciodată cu lumea democrată.

Cu alte cuvinte puterile Axei proclamă că nu poate să existe pace până la urmă între filosofia lor de guvernare și a noastră.

Statele Unite nu au nici dreptul și nici motivul să sprijine cuvinte de pace până în ziua când va exista intenția clară de a renunța la orice idee de dominație a lumii.

După ce s'a referit la doctrina lui Monroe, priședintele Roosevelt a declarat că între Statele Unite și Marea ... există raporturi de bunăvecinătate și orice diferend poate fi soluționat în mod pașnic.

„Nu există pentru noi primejdie de a fi atacați atâta timp cât Marea Britanie rămâne. Cea mai puternică națiune în Atlantic. Dacă însă Marea Britanie ar fi înfrântă puterile Axei ar controla Europa, Asia, Africa și Australia, precum și mările, așa că Statele Unite ar trăi într'o amenințare continuă, atât în domeniul economic cât și militar și ar trebui să ne prefacem într'o putere militară întemeiată pe o economie de războiu.

Președintele Roosevelt arată apoi că ajutorul Statelor Unite pentru Anglia nu este o chestiune de sentiment, ci o problemă militară realistă, întemeiată pe părerile experților militari.

Popoarele europene care se află în luptă nu cer să intrăm în războiu alături de ele, ci ne cer unelte de războiu.

Trebue să le trimitem arme în cantitate suficientă și destul de repede pentru ca consecințele războiului să fie evitate pentru copiii noștri.

Vorbind deschis — a spus apoi d-l Roosevelt — trebue să afirm că există o primejdie în fața noastră. Sunt convins însă că politica pe care o preconizez reprezintă riscul cel mai mic pentru prezent și sper într'o pace mondială în viitor.

Președintele a încheiat cerând poporului american să aibă încredere absolută în faptul că opera noastră va fi încununată de succes.

Intenția Președintelui Roosevelt de a împrumuta material de războiu Angliei întâmpină rezistența opiniei publice americane

NEW-YORK, 1.— Corespondentul agenției DNB comunică:

Senatorul democrat Wheeler a luat Duminecă atitudine dârză contra planului Președintelui Roosevelt de a împrumuta Angliei materialul de războiu.

Dacă Președintele Roosevelt are dreptul să împrumute vase de războiu, avioane și muniții — a spus Senatorul Wheeler — *el ar putea să „împrumute" și soldați.*

Cele două posibilități sunt asemănătoare între ele și prima duce la adoptarea celei de a doua.

NEW-YORK, 1. (Rador) — Corespondentul Agenției DNB comunică:

Comitetul împotriva participării Statelor Unite la războiu a trimis președintelui Roosevelt o telegramă semnată de 3500 persoane, în care cer să nu împrumute sau să dea material de apărare ce aparține Națiunii.

Telegrama mai cere președintelui Roosevelt ca în cuvântarea sa de Duminecă seara să repete asigurările, pe care le-a dat în timpul Campaniei electorale, că este împotriva intrării Statelor Unite în războiu.

MESAGIUL SENATORULUI WHEELER

NEW-YORK, 1. (Rador) — Corespondentul Agenției DNB anunță:

Senatorul democrat Weller a adresat un mesagiu Asociației împotriva războiului, declarând că *tinerimea Statelor Unite trebue să vegheze ca independența țării să nu fie sacrificată, pentru a se face jocul celor care ațâță la războiu și a interventioniștilor.*

Propagandiștii vicleni și bine plătiți pun și azi în circulație aceleași cuvinte ca și acum 20 de ani.

Reprezentanții adevăratei democrații sunt numiți acum politicieni abjecți în scopul reducerii la tăcere a argumentelor națiunii. *Apărarea este desigur necesară, dar acum Statele Unite sacrifică pentru înarmare nenumărate miliarde de dolari, cașicum ar fi vorba de Genți.* Se cheltuesc sume enorme pentru o politică externă pripită, fără ca să se explice poporului motivele pentru care se procedează la înarmare și contra cărei puteri este îndreptată această sporire a forțelor.

Ultima oră

DE ANUL NOU

Mesagiul d-lui General I. Antonescu către țară

Conducătorul Statului a îndemnat pe toți Românii la unire și credința, în iubire și muncă - „Înțelegeți că deaceea ne-am pierdut granițele, drepturile și onoarea fiindcă n'am știut să ne unim la vreme și să ne îndreptăm unii pe alții".

BUCUREȘTI, 1. (Rador) — D-l General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și președinte al Consiliului de miniștri, a adresat țării cu prilejul Anului Nou un mesagiu.

Intre altele Conducătorul Statului spune următoarele:

Români,

In noaptea aceasta sfântă aș voi să fiu pretutindeni, să fiu lângă fiecare dintre voi. Să intru creștinește în tinda casei tale, sătean trudit, ca să-mi încălzesc cugetul la focul care pâlpâie în vatra ta săracă și credincioasă, să-ți desmierd pruncii, să-ți privesc cu mândrie feciorii pe care se reazimă toată puterea ta de viață și a neamului, ca să poți înțelege că tu ești tare și că de hărnicia și credința ta și a copiilor tăi atârnă bogăția și viitorul patriei.

Uniți-vă Români, în credință, în iubire și muncă.

Uniți-vă din toate colțurile sfâșiate ale neamului, din toate casele, ca să ducem mai departe străduințele strămoșilor noștri și viitorul copiilor noștri.

Cum suntem strânși uniți întru Dumnezeu, să fim strânși uniți într'o țară.

Ințelegeți că de aceea ne-am pierdut granițele, drepturile și onoarea, fiindcă n'am știut să ne unim la vreme și să ne îndreptăm unii pe alții.

Granițele unui neam nasc întâi în suflete și mor tot în suflete; atunci când un popor nu știe să le cinstească în inima fiecăruia unitatea și forța neamului aduc plinătatea drepturilor.

Anul care sfârșește a fost an de prăbușire și de ispășire. Anul care începe este un an de răscruce și de înviere.

In rosturile viitoare ale lumii, legat cu onestă onoare de ziditorii ei, noi vom putea împlini, cu fapta noastră nu numai învierea românească, dar un rost de civilizație europeană.

Scuturați frunțile de neliniște, pregătiți piepturile de jertfă și întăriți inimile de credință.

Țara are nevoie de toate sufletele, de toate brațele, de toate puterile.

Un an nou, o faptă nouă.

Cu Dumnezeu înainte, să strigăm Români:

Trăiască M. S. Regele,
Trăiască M. S. Regina Mamă,
Trăiască România.

Un strigăt de revoltă al germanilor din Ungaria

Ziarul grupului etnic german protestează împotriva însinuărilor maghiare

Budapesta, 1 (Rador). — Organul grupului etnic german din Ungaria „Deutsche Zeitung", publică un important articol de fond intitulat: **„A...tăm noi?"**, din care extragem următoarele:

„Germanii din Ungaria duc de decenii lupta pentru redobândirea a ceeace am pierdut și pentru a păstra ceeace nu am pierdut până acum. Această luptă se duce în conformitate cu firea lor, în așa fel ca să fie în permanentă concordanță cu liniile mari ale muncii și activității comunității germane.

Grupul etnic german din Ungaria n'a ridicat pretențiuni asupra bunurilor materiale aparținând altora, ci a pretins numai restituirea moștenirii pierdute, încercând în acelaș timp să împiedece alte pierderi.

Această luptă a fost dusă întotdeauna în conformitate cu legea și dreptatea. Căci dreptatea este a noastră.

Germanii din Ungaria, care pretindeau scolile lor, care cereau ca în administrație limba lor să fie respectată, cari nu voiau să admită ca vorba germană să amuțească în biserici, care au luptat și îngrijit de specificul german au fost . . . (urmează un spațiu alb de circa 25 rânduri cenzurate, pe care este scris la mijloc: „toată lumea să citească „Deutsche Zeitung").

In continuare ziarul scrie:

Germanii din Ungaria au primit la Viena Magna Carta a lor, o lege care mai curând sau mai târziu trebue să devină o realitate. Din motivul că adversarii și dușmanii noștri se tem că guvernul maghiar s'ar putea hotărî să impună aplicarea dispozițiunilor acestui tratat, ei și-au schimbat tactica; modificând lozincile și anunțând că germanii din Ungaria ar fi trecut dela apărarea drepturilor lor vitale la un atac împotriva teritoriului vital al poporului unguresc și că și-ar aroga drepturile poporului majoritar, în urma cărora poporul unguresc a fost silit să se fixeze pe o linie de apărare, deci o schimbare îndrăzneață, grosolană, dar și interesantă din punct de vedere tactic.

Nu ne-am ocupa mai departe de această manevră mult prea transparentă a adversarilor noștri, dacă ei nu ar fi rostit afirmația că comunitatea germană ar fi trecut la ofensivă și deci dela apărare la instigare.

Câtă vreme germanii din Ungaria se sbat și luptă pentru dreptul lor la existență, adversarilor lor nu le va reuși nici prin această nouă tactică să-i facă mai maleabili și mai vigilenți în apărarea lor.

Cartierul City din Londra, centrul financiar și comercial al imperiului britanic, intens bombardat de germani

LONDRA, 1 (Rador). — Agenția „Reuter" transmite:

Un mare număr din cele mai celebre edificii din Londra au suferit stricăciuni în cursul atacului concentrat, dat de avioanele germane în noaptea de Duminecă spre Luni, în cartierul istoric, numit City. In acest cartier, care este centrul financiar și comercial al Imperiului Britanic sunt așezate și unele din cele mai frumoase monumente. O armată de pompieri, membri ai serviciilor de apărare pasivă și de voluntari civili au dat o luptă de câteva ceasuri împotriva miilor de bombe incendiare, care cădeau asupra acestui cartier.

In unele momente se părea că pe cât de repede erau de combătut incendiile, pe atât de repede cădeau alte bombe înșirate care explodau în aer la o mică înălțime.

Celebra catedrală St. Paul care se află pe o înălțime în plin centru al Cityului a scăpat ca prin minune. Obiectele de valoare din această biserică au fost salvate, iar 17 bombe incendiare au căzut asupra unui muzeu, dar au fost toate stinse înainte de a putea provoca un incendiu.

Trimisul special al Statelor Unite pe lângă Sf. Scaun supus unei intervenții chirurgicale

NEW-YORK, 1 (Rador). — Corespondentul Agenției *Stefani* anunță: Méron Taelor, trimisul special, al d-lui Roosevelt pe lângă Sf. Scaun a fost supus unei noui operații chirurgicale. Starea Domniei Sale se menține foarte gravă.

Fost ministru spaniol republican condamnat

MADRID, 1 (Rador). — Tribunalul districtual pentru delicte politice a condamnat pe fostul ministru republican Vicala Oliver și pe consilierul generalității Catalane, Olsdres Albes, la ... pe viață. Averea celor condamnați a fost confiscată.

Port din Nordul Franței atacat de avioane engleze

Berlin, 1 (Rador). — Se anunță ... avioane britanice au atacat portul L'Orent din Nordul Franței. Acest port constitue o bază maritimă ... aeriană foarte importantă de pe Canalul Mânecii.

Agenția D.N.B. află că apărarea acestui port a fost o dovadă impresionantă a apărării germane.

La L'Orient ... pot vedea foarte multe resturi de avioane britanice împrăștiate pe coastă.

Un avion britanic de bombardament, care vroia să arunce bombe asupra unei instalații militare importante, a fost doborît imediat după apariție.

Punerea la punct a unor însinuări britanice

Berna, 1 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Săptămâna trecută Londra a încercat prin numeroase informații să dea impresia că piloții germani în avioane capturate dela englezi ... fi aruncat asupra Elveției bombe ... găsite la Dunkerque.

Ziarul „Basler National Zeitung" în numărul 526 din 21 Decemvrie 1940, anunță că bombele aruncate de englezi purtau inscripția fabricei din care rezultau, și data când au fost fabricate. Bombele au fost confecționate în luna August, adică 2 luni după debarcarea englezilor la Dunkerque.

Guvernul francez se ocupă de problemele de ordin intern

VICHY, 1. (Rador) — Agenția „Havas" transmite: Cercurile autorizate consideră drept o manevră știrile răspândite în străinătate cu privire la raporturile franco-germane.

Călătoria amiralului Darlan în zona ocupată în ajunul Crăciunului, s'a desfășurat în cadrul schimburilor de vederi dintre Reich și Franța.

In ceea ce privește pe d-l Debrinon, contrar informațiilor străine se găsește tot la Paris.

Ședința de Sâmbătă a Consiliului de miniștri a decurs normal.

Guvernul se ocupă în principiu de problemele de ordin intern, în special discută bugetul.

...lactor responsabil: C. ANGELESCU

Tiparul: KRAFFT & DROTLEFF, SIBIU